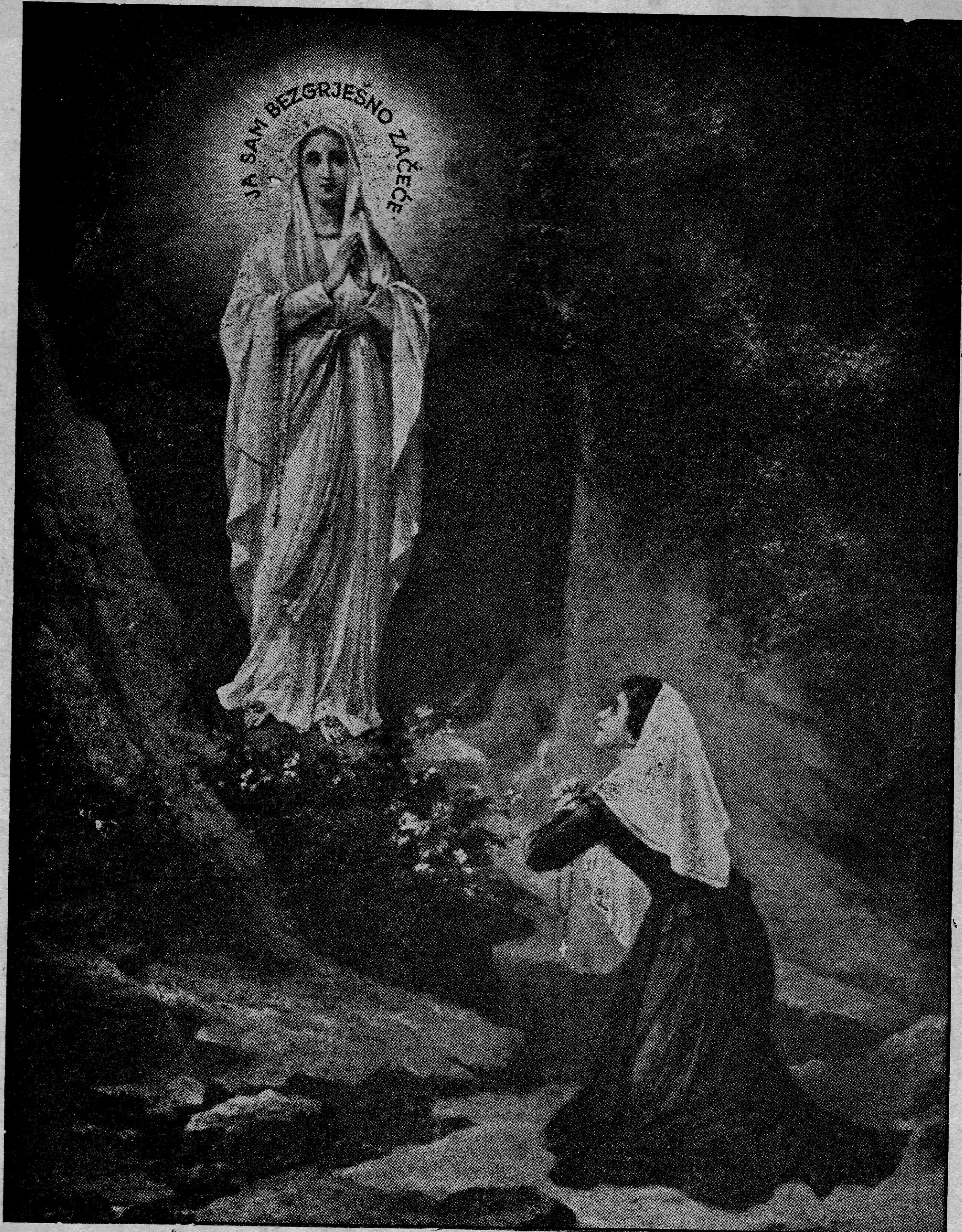
Poštarina plaćena u gotovu

NAŠA GOSPA LURDSKA

1934

BROJ 8

Crkvena godina

KOLOVOZ 1934.

1. S. Okovi sv. Petra Sv. Petra apostola je stavio u okove prvi put kralj Herod u Jeruzalemu, a drugi put car Neron u Rimu. Kasnije su ti okovi čudesno spojeni. Čuvaju se u Rimu.

Prva srijeda. — Potpuno oproštenje mogu dobiti uz obične uvjete svi vjernici, koji obave kakvu pobožnost na čast sv. Josipu.

2. Č. Alfons Ligurski, biskup i crkveni učitelj. Porciunkula. U franjevačkim i u onim crkvama, koje imadu tu povlasticu od svetog Oca, mogu dobiti potpuno oproštenje svi vjernici, koliko god puta posjete crkvu, od jučerašnjega podneva do današnje ponoći, ako izmole 5 Očenaša, Zdravo Marija i Slava Ocu po nakani svetog Oca Pape. Sv. ispovijed se može obaviti i tjedan dana prije ili u osmini, a sv. Pričest dne 1. kolovoza, danas ili u osmini. Vjernici, koji se običavaju barem svakih 14 dana ispovijedati i skoro svakim danom pričešćivati, ne trebaju napose primati svete Sakramente. Gdje postoji dozvola svete Stolice, da se ova oproštenja može prenijeti na slijedeću nedjelju, može se dobiti od subote o podne do nedjelje o ponoći. Ova se oproštenja mogu namijeniti dušama u čistilištu.

3. P. Augustin Kažotić, biskup zagrebački, blaženik hrvatskoga roda. — Prvi petak. Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovština presv. Srca, presv. Sakramenta, Apostolstva molitve i uz obične uvjete svi vjernici, koji obave razmatranje o dobroti i ljubavi Božanskoga Srca prema nama.

4. S. Dominik, ispovjednik, osnivač Dominikanaca. Preporučaju se u molitve naši dominikanci. — Prva subota. Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovštine svete Krunice i III. Reda svetoga Franje i Dominika, napokon uz obične uvjete svi vjernici, koji obave kakvu pobožnost na čast Neoskvrnjenoj, da Joj zadovolje za uvrede.

5. **N. 11. po Duhovima,** prva u mjesecu. — Snježna Gospa. — Oproštenja kao na prvi petak, osim toga mogu dobiti potpuno oproštenje članovi Bratovštine Gospine Krunice, uz svoje uvjete.

6. P. Preobraženje Kristovo. (Božje Lice). „I preobrazi se pred njima, i lice Njegovo zasja kao sunce, a haljine Njegove postadoše bijele kao snijeg."

7. U. Kajetan, ispovjednik. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

8. S. Cirijak, mučenik.

9. Č. Ivan Vianney, sveti župnik arški.

10. P. Lovro, đakon, mučenik.

11. S. Suzana, djevica i mučenica.

12. **N. 12. po Duhovima.** Klara, djevica, osnovateljica Klarisa, II. Reda sv. Franje. — Potpuno oproštenje (i uopće odriješenje) mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

13. P. Hipolit.

14. U. Euzebije, ispovjednik. — Post i nemrs na čast Vel. Gospi.

15. S. **Velika Gospa.** „Uznesena je Marija na nebo, vesele se anđeli, i pjevajući slavu, veličaju Gospodina."

Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Marijinih kongregacija, III. Reda sv. Franje (ujedno i opće odriješenje), Bratovština presv. Srca Isusova, presv. Sakramenta, preč. Srca Marijina, karmelskog škapulara, Gospine Krunice i Družbe kršć. obitelji.

16. Č. Joakim, otac Bl. Djevice Marije. Rok, ispovjednik iz III. Reda sv. Franje. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovštine karmelskog škapulara i III. Reda sv. Franje.

17. P. Hijacinto, Julijana. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

18. S. Jelena Križarica, majka cara Konstantina Velikoga, koja je pronašla sveti Križ Isusov u Jeruzalemu. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

19. **N. 13. po Duhovima.** Ivan Eudes, ispovjednik, širitelj pobožnosti prema presv. Srcu Isusovom. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

20. P. Bernardo, opat, crkveni učitelj, reformator strogih redovnika. Stjepan, kralj.

21. U. Ivana Franciska, udova.

22. S. Sedam radosti Bl. Djevice Marije. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

23. Č. Filip Benicije, ispovjednik.

24. P. Bartolomej, apostol. — Potpuno oproštenje uz obične uvjete mogu dobiti članovi Družbe sv. Petra Klavera, ako mole za raširenje vjere.

25. S. Ljudevit, kralj. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje (ujedno i opće odriješenje).

26. **N. 14. po Duhovima.** — Potpuno oproštenje mogu uz obične uvjete dobiti oni vjernici, koji barem tri put u tjednu zajednički mole Gospinu Krunicu.

27. P. Josip Kalasancije, ispovjednik.

28. U. Augustin, biskup hiponski, veliki crkveni učitelj.

29. S. Glavosjek Ivana Krstitelja. Kralj Herod dao je sv. Ivanu Krstitelju odrubiti glavu, jer ga je korio radi rodooskvrnuća. Herod je naime svome bratu oteo ženu.

30. Č. Ruža Limska, djevica iz III. Reda sv. Dominika, prva Amerikanka proglašena sveticom.

31. P. Rajmund, ispovjednik. **D. H.**

JESENSKO HODOČAŠĆE U RIM

Kao prošle godine, tako će i ove godine koncem rujna poći jedno hodočašće u Rim, koje će blagdan sv. Jeronima provesti u Vječnom gradu, a blagdan sv. Franje u Asizu.

Pokroviteljstvo nad tim hodočašćem udostojao se preuzeti preuzv. gospodin nadbiskup koadjutor dr. **Alojzije Stepinac.**

Odlazak će iz Zagreba biti 28. rujna, a povratak 7. listopada.

Osim pohoda rimskih bazilika i razgledavanja najvažnijih znamenitosti Rima bit će audijencija kod sv. Oca Pape. Nakon boravka u Rimu pohodit će hodočasnici divni grad Asiz i pribivati 4. listopada proslavi blagdana sv. Franje na njegovu grobu. Odatle je polazak u Firencu i u Veneciju.

Putnica će biti zajednička.

Cijena Dinara 1.950.—.

Prijave se primaju do 1. rujna (septembra). Sa prijavom treba poslati kaparu od Dinara 1.000.—.

Sve upute daje i prijave prima:

JERONIMSKI PUTNIČKI ODBOR, ZAGREB, Trg Kralja Tomislava 21.

„NAŠA GOSPA LURDSKA" izlazi svakog mjeseca jedamput. Pretplata 15 Din na cijelu godinu (za inozemstvo 30 Din.) Pojedini broj 1·50 Din. — Uprava „Naše Gospe Lurdske", Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21. „Našu Gospu Lurdsku" izdaje Konzorcij Kuće Dobre Štampe. Za vlasnika, izdavača i uredništvo odgovara Dr Josip Andrić, Zagreb, Trenkova ulica 1. Tisak Tiskare Narodne Prosvjete, Zagreb, Trenkova 1. Za tiskaru odgovara Rajmund Šušin, Zagreb, Kuhačeva ul. 2. II. kat.

NAŠA GOSPA LURDSKA
GODINA VII. UREĐUJE DR PAVAO LONČAR BROJ 8.

LURD NAS UČI, KAKO SE USPJEŠNO MOLI

Idemo u Lurd! I opet nam se ispunila želja, da povedemo hodočašće u Lurd. Eto nas, da pođemo i ove godine iz naših krajeva tamo daleko k dragoj Našoj Gospi Lurdskoj. Slušat ćemo i opet strane jezike, kako vruće i neprestano mole. I nama će opet pred spiljom Gospinom vesela gorska rijeka Gava svojim valovima šaptati o velikoj dobroti Gospinoj. Gledat ćemo mnogobrojne svijeće u špilji, kako trepere poljuljane žarkim uzdasima molitava.

Promatrat ćemo: onu sabranost, onu poniznost, ono pouzdanje i ustrajnost, kojom se moli u Lurdu. Sve se to čini tim krepostima, koje i katekizam traži za dobru i valjanu molitvu. I oni, koji tako mole moraju biti uslišani. Tako se u Lurdu moli još od Bernardice pa do danas. Tako se molila Bernardica, zato je i bila uslišana. Zato je i postala sveticom.

Bernardica moli sabrano.

— Moj Bože! Što će to biti? Ja ne poznam više svoga vlastitoga djeteta! O Bože, ne daj, da mi umre dijete! — Tako je, gotovo očajno vapila majka Bernardičina, kad ju je pred spiljom promatrala onakovu, kakva je molila. A ljudi se divili: „O, kako je lijepa Bernardica, čudnovato lijepa!“ Bernardica se naime potpuno zanesla i preobrazila i otela sjetilnom svijetu, kad bi joj se u njezinoj molitvi ukazala bl. Djevica Marija. Bog ju je tako nagradio već na zemlji blaženim preobraženjem radi njezine sabranosti u molitvi. Ona bi dolazila pred spilju, bacila se na koljena i molila svoju najmiliju molitvu, krunicu. A na ostali svijet se nije uopće obazirala niti marila.

Bernardica je bila tako sabrana za to, jer je znala, da je molitva razgovor s Bogom. U molitvi se mi nalazimo u posjetu kod dragoga Boga. Pa kad dođemo komu, da ga posjetimo, kako bi ga uvrijedili, kad u njega ne bi gledali, kad ne bi pazili, što s njim govorimo, što nas on pita, niti pazili, kako ćemo ono kazati, što imademo kazati. To bi bila to veća uvreda, što je veće dostojanstvo onoga, s kim govorimo i koga smo posjetili, da mu nešto kažemo i da ga nešto molimo. Taj nas sigurno ne bi uslišao, kad bi bili tako rastreseni.

Sasvim se drukčije vladala Bernardica. Kad se ona molila pred spiljom, njezina je sabranost bila tolika, da se uznesla iznad zemlje; za nju zemlja i ljudi nijesu bili tada uopće prisutni oko nje. Ona je bila toliko sabrana i uznesena, da nije osjećala ni da joj plamen svijeće pali ruku. Tako se ona ni malo nije brinula za drugo osim za Boga i Gospu. Ovo je jedan vanredan primjer sabranosti u molitvi. To je sabranost, koju Bog mora nagraditi i uslišati.

Bernardica je molila ponizno.

— Moj Bože! Sveta Marijo, Majko Božja, moli za mene siromašnu grješnicu, siromašnu grješnicu, siromašnu grješnicu sada i u čas smrti moje! Tako je ponizno molila Bernardica uoči svoje smrti.

— Zašto dolaze ljudi u Nevers, da me vide? Ja nijesam ništa više, nego i drugi ljudi? Dragi Bog se sa mnom poslužio upravo onako, kao što se poslužio i volovima u prošteništu Bertram nedaleko Lurda. Volovi su svojim nogama morali grepsti zemlju, gdje je ležala sakrivena čudesna milosna slika, koju su na taj način otkrili! — Tako je bolno govorila ponizna Bernardica, kad su je drugi htjeli uzdizati. Nikad se ona nije uzdizala niti oholila. Smatrala se je uvijek pred Bogom ništicom i nevrijednom bilo kakve milosti. Zato se ponizno molila.

Bernardica se u tom ugledavala u svoju dragu Gospu. Gospa je postala majkom Sina Božjega, pa kako je veliku poniznost pokazivala uvijek! Sv. Elizabeta, puna Duha Svetoga, pozdravila Ju je: „Blagoslovena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje! — I otkuda ovo, meni, da mati Gospodina mojega dođe k meni?” A Marija puna duha poniznosti odgovori Elizabeti onom divnom molitvom: „Magnifikat — Veliča duša moja Gospodina, što pogleda na poniznost službenice svoje...” Marija slavi Boga, koji uzdiže ponizne, a ponizuje ohole. Ponizna Marija govori već o onom, što je kasnije Njezin božanski Sin toliko isticao, kad je govorio: „Onaj koji se ponizi, bit će uzdignut, a koji se podigne, bit će ponižen.” Ili opet, kako veli sv. Petar: „Oholima se protivi Bog, a poniznima daje milost.” Kako je to lijepa opomena za nas, da budemo ponizni, kad se molimo; da se smatramo nevrijednima, jer samo dobar Bog nam može dati, što mi slabi nijesmo nikako zaslužili.

Bernardica se molila pouzdano.

— Ja hoću da se ovamo dolazi u procesijama. Ja hoću da se ovdje sagradi crkva. — Tako je govorila Gospa Bernardici. I slala ju je župniku, da mu to kaže. A župnik hoće znati, tko je ta Gospođa, da vidi, ima li ona pravo zapovijedati. „Neka ona dade jedan znak. Neka ona učini, da sada u zimi procvate ružin grm, koji je u spilji pod njezinim nogama, gdje ona stoji, kad se ukazuje.” Teško je to bilo Bernardici. Ali je ona sigurno i pouzdano se nadala, da će Gospa i u tom uslišati njezine molbe.

I uistinu. Gospa nije dala da procvate cvijet, jer bi netko mogao reći, da je to tamo donešeno. A i taj dokaz bio bi kratkotrajan i malo bi ga ljudi vidjelo. Gospa uslišava molitve Bernardičine i župnikove bolje i jače nego li su oni željeli.

Potekao je čudesni izvor, koji odonda neprestano teče. Eto, tako i Bog nama ne daje uvijek baš ono, što molimo, jer možda za nas nije dobro. On ispravlja naše molitve i daje nam ono, što je za nas bolje. Ali nijedna naša molitva nije uzaludna niti neuslišana. Spasitelj nam to zajamčuje, kad veli: „Štogod zaištete od Oca mojega u moje ime, dat će vam se." Ovo neka krijepi naše pouzdanje, da uvijek molimo i da smo uvjereni, da nikad uzalud ne molimo.

Bernardica se molila ustrajno.

— O moja draga Gospođo, budi mi tako dobra, pa reci, tko si i kako se zoveš. — Župnik je naime tražio, da Bernardica pita, tko je ta njezina Gospođa i kako se zove. On je htio znati, s kim imade posla. A kad bi Bernardica Gospođu pitala, za njezino ime, ona bi se samo nasmiješila. Ali kad je ustrajno pitala i molila i prvi i drugi i treći puta u raznim razmacima vremena, konačno joj Gospođa reče 25. ožujka: „Ja sam Bezgrješno Začeće". Njezinu ustrajnu molitvu konačno je Gospođa uslišala. Evo i jedna druga zgoda: Gospa je zatražila, da Bernardica dolazi pred spiljom kroz petnaest dana. A eto, ona je dolazila, ali joj se Gospa nije svaki put ukazala. Ona je to rekla i drugima, što su bili s njome. I mogli su joj se smijati. Ona je doduše bila žalosna, ali se nije dala smesti. Ustrajala je u svom dolaženju pred spilju i molitvi. I za to ju je Gospa obilno nagradila za njezinu ustrajnost drugim zgodama.

Za to nam je Bernardica jedan divan primjer, kako moramo u molitvi ustrajati i ne smijemo ničim smesti se u molitvi. Svaka naša molitva mora biti uslišana bilo na koji način, samo ako je: sabrana, ponizna, pouzdana i ustrajna. A Bog dragi neka odredi, kako će nas uslišati, jer On unaprijed sve vidi, što nama treba, što će za nas dobro biti. Tako je i Bernardica molila, ali je sebe i svoje molitve stavila u ruke Božje, pa je zato i danas svetica Božja, a nama divan primjer, kako treba da se vladamo u molitvi.... Ako nam i Bog ne da uvijek ono, što molimo, On je naš dobri Otac, zato nam daje ono, što je za nas bolje, vrijednije i spasonosnije.

Dr P. Lončar.

UPUTA ZA XIII. HODOČAŠĆE U LURD

Trinaesto pučko ovogodišnje hodočašće u Lurd polazi 10. kolovoza (augusta) iz glavnoga kolodvora u Zagrebu u 13 sati. Hodočasnici, koji putuju s tim hodočašćem, neka se toga dana prije podne prijave u uredu na Kaptolu broj 29. Tamo će dobiti hodočasnički znak i mjesto u vozu. Tamo će moći promijeniti i novac u stranu valutu.

Putnica je zajednička i nitko se ne može odijeliti od hodočašća. U putnoj svoti uplaćeno je: hrana, stan, napojnice, prenos prtljage sa stanice u hotel i natrag, razgledavanje gradova, i vizumi za putnicu. Hodočasnici dobivaju tri puta dnevno obilnu hranu, koja počinje 11. kolovoza s kavom u jutro, a svršava večerom 19. kolovoza. Ukonačuje se u hotelima po dvojica, trojica u jednoj sobi, a svaki imade svoj krevet.

Svaki hodočasnik neka ponese što manje stvari t. j. takav kovčeg, da ga može lagano prenositi iz vlaka u vlak i pred stanicu, otkale se otprema vozilom. Neka ponesu topli prsluk.

Odijelo neka bude što jednostavnije, a napose se upozoruju gospođe, da ne ponesu odijela bez rukava i s velikim izrescima, jer se to u Lurdu strogo brani, a i u drugim mjestima ne dopuštaju pohađanje crkvi u takvom odijelu.

Svećenici ne moraju baš ponijeti talar, ali celebret svakako.

Program puta se više ne može mijenjati, a uglavljen je konačno ovako:

10. VIII.: sv. Misa u katedrali u 8 sati.

10. VIII.: polazi se iz Zagreba (13 sati) preko Ljubljane (16.54—17) i Rakeka (17.59—18.15) u Trst (20.50—21.50.

11. VIII.: Zajutrak u Milanu. Tamo je ručak i razgledavanje grada i sv. Misa.

11. VIII.: Odlazak iz Milana (14.50) preko Genove (17.46—18.05) i Ventimilje, talijansko-francuske granice (22.00—22.44) u Nicu (23.54). Večera u vlaku. U Nici: konak, kava, sv. Misa u 8 sati, razgledavanje grada i ručak.

12. VIII.: Odlazak iz Nice (16.10) preko Marsilje (19.56—21.50), Taraskona (23.19—23.38), Setta 1.31—1.41), Tuluse (13.VIII. 5.40—6.14) u Lurd (9.49).

13., 14., 15., 16. VIII.: Boravak u Lurdu. Pobožbosti u Lurdu: Zajedničko pohađanje i molitve pred čudesnom špiljom i u svetištima, prisustvovanje svaki dan hodočasničkoj sv. Misi, procesijama poslije podne s presv. Olt. Sakramentom i uveče sa svijećama, noćnom klanjanju, pohod znamenitog križnog puta, Bernardičine kuće, kupanje u čudotvornoj vodi, 14. VIII. poslije podne sv. ispovijed za one, koji se nijesu ispovjedili kod kuće ili u Zagrebu, zajednička sv. Pričest itd. Nevezani izlet u Biaritz.

16. VIII. Oproštaj pred špiljom, večera (18.) i odlazak iz Lurda u 19.10.

17. VIII. Preko Tuluse (22.22—0.23), Setta (40.7—4.32), Taraskona (6.51—7.21) u Marsilju u 8.50. U hotelu kava, ručak. Sv. Misa kod Gospe Čuvarice. Razgledavanje grada. A u 13.10 sati odlazak iz Marsilje preko Ventimilje, francusko-talijanske granice (17.50—19.50) u Genovu (23.25). Večera u vlaku, noćenja u hotelu.

18. VIII.: Sv. Misa. Razgledavanje Genove. Ručak u hotelu. Odlazak iz Genove u 12.40 preko Milana (15.12—15.35) u Padovu (19.22). Večera i konak u hotelu.

19. VIII.: U 7 sati pobožnosti na grobu sv. Antuna, a u 11.01 odlazak u Veneziju. Ručak i večera u hotelu. Vožnja velikim kanalom, ostalo po volji. Odlazak iz Venecije u 20.57.

20. VIII.: Dolazak u Zagreb u 7.15.

Time je program puta svršen.

U ogradama kod pojedinih gradova je naznačeno vrijeme, kad se dolazi i odlazi iz tih mjesta, ako ne bi bilo slučajno zakašnjenje. Putuje se brzim vlakovima, osim iz Zagreba do Rakeka, kamo vozi samo putnički vlak. Gradovi se razgledavaju tramvajima ili autokarima.

ČUDESNO OZDRAVLJENJE MARIJE GRASSI

Lurdska novina „Le Journal de la Grotte" je u svome broju od 27. kolovoza ukratko navela ozdravljenje gospođe M. Grassi iz Marsilje. List „L' Echo de N. D. de la Garde", dodao je ove zanimljive pojedinosti:

„Ova osoba, majka obitelji, bijaše zaposlena u kući sestara Svetih Anđela, sirotištu svećenika Fuk-a (Fouque), u St. Aime-u, okolici Marsilje. Svoj je posao započela onoga dana iza povratka iz Lurda, 25. VIII. 1929. Pomagala je sestre Sv. Vinka Paulskog u najtežim poslovima, koje je uzdržavalo 250 dječaka.

Neka nam bude dopušteno dodati, da je u ovom čudesnom ozdravljenju gospođa Marija Grassi znala naći jednog izvrsnog advokata, koji je uspješno branio njezinu stvar pred Našom Gospom Lurdskom. Obnemogla i bolesna, nije mogla da se dugo i usrdno moli, ali svaki dan i više puta na dan ponavljale su njezine usne ovaj zaziv: „Gospodine Fuko, vi se znadete bolje moliti nego ja, molite od Bl. Djevice, da mi pomogne."

Dva puta je išla na hodočašće u Lurd, da izmoli svoje ozdravljenje od Bl. Djevice, god. 1927. i 1928. Svaki puta se povratila bez znaka ikakvog poboljšanja. Njezino se zlo samo pogoršalo. Iza svog drugog hodočašća često si je govorila: „Ja sam jako nedostojna, ne znam se dobro moliti, i Bl. Djevica me ne čuje. Ali vi, gospodine Fuko, vi ste dostojniji, vi ste mnogo bliže Bl. Djevici, molite se za mene." I ona je izjavila, da je već od kolovoza 1928., od drugog hodočašća, do kolovoza 1929., svaki dan molila svećenika Fuka, da posreduje za nju.

Ona je mnogo puta govorila, da posredovanje svetoga župnika, koje je zadnjih godina svoga života gledala, ne bijaše od malog značenja u milosti njenog ozdravljenja. Također nakon svog povratka, prije nego što je otišla svojoj kući da javi svojima sretnu vijest i da ostavi svoje stvari, otrčala je u sirotište, otišla u kapelu, u kojoj bijaše grob časnog kanonika, da se zahvali svome dobročinitelju. Njezina molitva bijaše kratka, naivna, ali iz dubine srca, kao što je to bila za vrijeme njezinog hodočašća: „Gospodine Fuko, govorila je ona, ja vam zahvaljujem". I ona se povratila svojoj kući, gdje je neprestano radila, spremala objed, koji je dijelila sa svojim mužem i djecom, a što ona nije tako dugo činila. Nepotrebno je govoriti o radosti svih. Slijedeće nedjelje su u kapeli Sv. Anđela svi prisustvovali sv. Misi i u zahvalu se pričestili.

I od toga dana gđa Grassi nije više ćutjela nikakve boli. Revno je radila. I ponavljala je onomu, koji je htio slušati, svoju zahvalu Bogu, Našoj Gospi Lurdskoj i svetomu svećeniku Fuku. *Priredio*: **B.**

LURD U GODINI 1858.

Kada je Bernardica primala glasove s neba Lurd nije bio, nego jedan mali gradić, glavno mjesto kotara od 4.000 do 5.000 stanovnika. Tada bijaše nausko stisnut na istoku tvrđave, koja još i danas stoji. Tvrđava vlada nad gradom, ona ga gnječi, ali mu ipak ona podijeljuje njegovu plemenitost. Od stare utvrde iz Srednjega vijeka, ostali su jedino okrajci zidova, vrata, jedna kula (Garnavi) koja se tada prostirala prema Jugu. Župna crkva, u kojoj se molila Bernardica, nalazi se izvan starih zidova, naime na mjestu, gdje se sada nalazi spomenik palima u ratu. Bila je to građevina bez većega značaja, nedostatne veličine. Jedino bogatstvo u crkvi bijahu mnogi drveni oltari španjolskog ukusa. Ovi bi morali biti u većoj pažnji, nego oni u kojima je izraženo premalo ljubavi ili koji pobuđuju na rastresenost.

Sjeverno od grada između zidova i tvrđave, hladnom dolinom, teče potok Lapaka. Na obalama ovoga maloga potoka redaju se usred livada mnogi mlinovi. To je bio razlog, zašto je mlin porodice Subiru bio tako čedan, ili da pravo rečem, upravo bijedan.

Južno od tvrđave jest ulica koja vodi prema spilji. To je bio 1858. g. uzak i vijugav put bez pločnika, kuda nijesu mogla proći ni dvoja kola jedna uz druga. Ta putna žila svršava kod vratiju stare građevine zvane Baous, koja je u isti mah i tamnica i vrata.

Dolazeći iz ulice Pti Fose u kojoj stanuje njezina obitelj, Bernardica je prelazila ispod svodova ove tamnice, i polazila u Masabjelsku spilju.

S druge strane prema Gavi silazi uzak i neravan put usred obrađene zemlje, zatim uzduž kamenoloma mramora; Gavu prelazi jednim mostom. Odatle polazi sve izdubenijim putem do šume Siberkarer odatle preko brda Beu do doline Batsinger.

Na mjestu sadašnjeg Esplanade (trga pred crkvama) pružala se livada. Njome je prolazio jedan kanal odvojen od Gave, kojim se ujedno služio jedan mlin. Odatle dalje u divljem predjelu evo spilje. Niska je, tamna i stisnuta sasvim do Gave. Kad se topi snijeg, često je utopljena u njegovim vodama.

Lurd je sačuvao svoju negdašnju dušu. Njegovo građanstvo bijaše bez imutka, ali sasvim uz narod. Ono bijaše gotovo siromašno, ali nezavisnog i jakog značaja. U to vrijeme nije se rado govorilo drugim narječjem, nego svojega kraja. Između radnika, najbrojniju su skupinu tvorili klesari. Na dan njihove svetkovine, na Uzašašće, bijaše sav grad u veselju. Uopće tijekom cijele godine, kad bi tko dolazio u Lurd, ne bi čuo ništa drugo, nego škripanje i buku, koju proizvodi njihovo oruđe na kamenu.

Vjera Lurđana imala je neku sklonost k oporosti i strogosti. Župnik Peramal primiješao je svojoj velikoj plemenitosti i vrlo živ osjećaj pastirskog ugleda.

Tvrđava se lurdska ponosila jednim garnizonom: tu se nalazio jedan odred pješaka; u četvrti Nemur stajao je eskadron lovaca na konjima. Za vrijeme carskih svetkovina jedini top, okrenut prema Španiji, ispustio

bi biše od dvadeset metaka. Kod toga nije ništa smetalo, što je prasak topa razbio ne malo prozora. Ali to je način vojničkog nastupanja. Lurd se tada uopće malo brinuo za savremeni način života.

U vrijeme noći, grad bijaše miran, miran gotovo žalostan. Tu je bilo više trgova. Sajmovi svakog četrnaestog dana, pa onda jesenji i proljetni, napunili su trgove izobiljem seljaka. Pod platanama „Zajedničkog polja" tiskali se govedari i ovčari. Blejanje, mukanje, pretresanja seljaka, vika prodavača proizvodila je neizrecivu buku.

Za lijepog vremena prolazili su ovuda u Kotere, Barež i u Sen Sover brojni bogati gosti u kupke. Ovi su donosili u začuđeni Lurd kratkotrajnu živahnost. Čim bi prošao taj kratkotrajni čas, opet bi zavladala još dublja običajna tišina.

Evo taj grad bijaše posve nepoznat i bez ikakve nade, da bi se mogao u čemu proslaviti. Međutim ukazanje Gospino Bernardici pronijela su njegovo ime do kraja zemlje i učinila ga kao nekom izabranom zemljom katoličkog naroda.

Ovakav opis donosi nekadanji lurdski načelnik Lucien Latapie. *Priredio*: **Stanko Rajtar.**

S PUTA U LURD

Prekrasne su lurdske Gospine crkve. Tri su, jedna iznad druge. Najstarija je najgornja. Velika je i lijepa. Puna je mnogobrojnih uspomena. I očevi i majke, i braća i sestre, i časnici i civili, i pokrajine i narodi, svi su ondje ostavili zahvalne darove i uspomene, znakove i zastave svoje.

Među mnogobrojnim zastavama visi i naša hrvatska trobojka. S jedne je strane bijelo polje sa zlatnim natpisom: Rajska Djevo, Kraljice Hrvata, naša Majko, naša Zoro zlata!

Na naličju zastave: trobojka, crven, bijel i plavi sa hrvatskim dragim grbom! Zastava visi na prekrasnom istaknutom mjestu, nad ulazom u drugu kapelicu, te se vidi s obje strane. Ponosni bijasmo s njom, jer je jedna od „najljepših". I puna srca zaželismo vječnu sreću svima, koji je na ovo sveto mjesto podignuše.

Druga crkva „Krypta" — sa tisuću zahvalnica u mramoru! — Koliko je crkva duga, visoka i široka, sva je obložena mramornim pločicama, 60 cm dužine, 25 cm širine! Na svakoj su uklesana zlatna slova zahvalnosti sa potpunim potpisom.

Treća — najnovija crkva: Presvete Krunice. Kad uđeš, iznenadi te sa stropa velika slika: Kraljice neba i zemlje, u mozaiku. Iznenađuje doista njezina veličina, koja ne djeluje ugodno. Kako reče Bernardica za kip u špilji: „To nije ona!" Mnogo je uzvišenija, ljepša, nježnija, božanstvenija! Ali crkva sama u sebi nadmašuje ostale! Ima petnaest divnih kapela od mozaika! na čast petnaest Otajstva Presvete Krunice. Moliš sviju petnaest Otajstva i jedva se otkidaš od pojedinog, tako je divno prikazana svetost, dubina i veličina njihova!

No ima u Lurdu još jedno mjesto, koje silno potresa dušom i srcem! Kao da je Premila Majka sve od vijekova pripravila, da nas priveže uz božanskoga Svoga Sina. Na jednom od prvih vrhunaca, kao da je od vijekova pripravljena „Kalvarija". Uspinješ se kamenitom stazom, uz koju su vjera i ljubav podigli divne postaje. Sve su osobe u naravnoj veličini, umjetnički lijevane od mjedi. U određenim stavovima stoje grupirane, kao u zbilji. — Svećenik drži razmatranja. Narod ili skupine uspinju se brdom i pjevaju: „Stala Majka". To je tako uzvišeno, a naravno, pa ti se čini, da doista ideš za Isusom. — Četrnaesta postaja, do koje si došao za jedan sat, jest „nadasve", prirodno razvaljen kamen u pećini — doista posve odgovara grobu, u koji nose Spasitelja!

Poći u Lurd bez svećenika, bilo bi: ostaviti desnu ruku kod kuće. Svi narodi u velikom broju imadu svoje svećenike. Svećenici rukovode i uzdižu! S nama su bila 24 svećenika. Bili su nam svi, bez iznimke, dragi, sveti uzor! Bog im platio! Izrekli su nam 13 propovijedi, sve odlične i uzvišene. Osobito je nezaboravna propovijed na Kalvariji, koju je izrekao O. Marijan iz Splita. Ona je njega i sve nas dovela u jecaj i naricanje.

Naši svećenici dadoše nam okusiti i sreću „svete noći" u Lurdu. Lurd spava, a hodočasnici, prijavljeni u crkvenoj kancelariji, određeni su, da probdiju „svetu noć", po svojoj želji, u jednoj od triju crkava. Nas dopade Krypta! Nezaboravna noć od 10—2 sata. Osjećaš neizmjerno Božanstvo. — Ono je ovdje uz tebe — i ti padaš skrušen i ponizan i predaješ se Bogu svome! po milosti svoje Nebeske Majke! Pjesme, molitve, svete Krunice izmoljene zajednički ovdje, tri propovijedi u onoj noći, u onoj uzvišenosti, sv. Misa polnoćnica, zajednička sv. Pričest, Te Deum, zatim pohod i zahvala kod sv. Špilje u noći! Sve drhće, sve trepti, svijeće, cvijeće, zvijezde, a najviše Tvoja duša opojena srećom djeteta Božjega i djeteta Marijina! Nezaboravna noć!

I vraćaš se na počinak, a nad Tobom sjajnije od zvijezda na nebu sjaje Križ. I nehotice opetuješ sa Konstantinom: „U ovom ćeš znaku pobijediti." — To na vrhuncu „Pick de Žer" stoji 17 m visoki Križ, u noći električno rasvijetljen, čini se, kao da stoji na nebu. Divna predodžba Konstantinovog viđenja! Nato i ura, koja tako bije svaki sat, — a sada su dva sata u noći, jasno zasvira i zagrmi: „Sred te se pećine Marija javi!" Razdragano srce to prihvaća, te sa milijun drhtaja odvraća: „Ave, ave, ave Maria!" **M. Vujnović.**

CVIJET IZ JERUSALIMA

blagoslovljen na grobu Isusovu i na mjestu smrti Bl. Djevice Marije, dobit će svaki na dar sa svetom sličicom, tko daruje barem 10 dinara za oltar KRALJICI HRVATA U JERUSALIMU!

Na obranu vjere

AKO POSTOJI SVIJET — POSTOJI I BOG!

Prošlog stoljeća obrati se na katoličku vjeru mladi i plemeniti advokat von Hammerstein. Stupio je u Isusovce. Iza obraćenja napisao je više naučnih knjiga, a opisao je i razloge, zašto je stupio u katoličku Crkvu. Knjiga se zove „Edgar ili Od bezvjerja k potpunoj istini". On navađa deset dokaza, da Bog uistinu postoji. Među ovima nalazi se i dokaz, koji ćemo sada pobliže promotriti.

1. Što nam kažu znanosti o postanku čovjeka ?

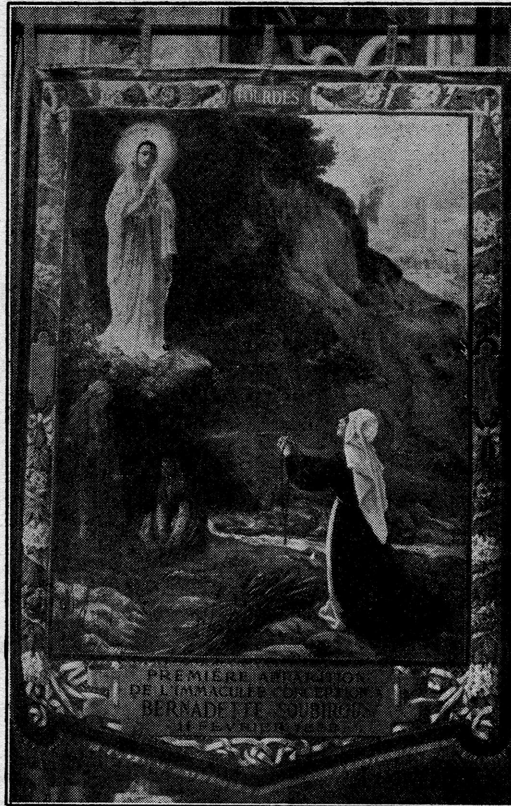
Danas su znanosti nedvojbeno dokazale, da na zemlji nekada nije bilo ljudi. Vele, da je zemlja bila usijana, kao rastopljeno željezo. Prema tome je bilo posve nemoguće da išto živi na zemlji. Dakle ni čovjek nije mogao na njoj da živi. Prije čovjeka stvorene su životinje. Čovjek se zadnji pojavljuje na zemlji. I on nema baš nikakve veze sa majmunom. Danas to svi naučenjaci priznaju, da čovjek nije mogao postati od životinje. Dogodi se, da tu i tamo još po koji nadrimudrijaš hoće da pokaže svoju mudrost, pa tvrdi, da je čovjek postao od majmuna. Ozbiljan čovjek i naučenjak će mu se nasmijati, što je još tako zaostao u neznanju. Čuveni berlinski učenjak R. Virchow u svojoj knjizi „Sloboda znanosti" na strani 30. veli: „Ne možemo naučavati, ne možemo da držimo to za znanstveno, da je čovjek postao od majmuna ili od ikoje druge životinje". — Isto veli onaj slobodoumni Otto Henne: „Zaista, još se mi nevjerni učenjaci nijesmo oslobodili one lijepe misli iz Geneze (sv. Pisma), da je Bog prvom čovjeku udahnuo svoj dah."

Otkale je onda čovjek ? Je li od životinje ? Nije. Je li nastao iz zemlje ? Nije, jer zemlja je mrtva, iz nje ne može da nastane nešto živo. Je li pao iz zraka ili s neba ? Smiješno. Nema odgovora na ovo pitanje za onoga, koji ne vjeruje. — Čovjek je stvoren od Boga. To je jedini zaključak. Razum nas tako uči, jer kad čovjek nije mogao postati od svega onoga, što u svijetu vidimo, e onda mora da ima nešto, što je nad ovim svijetom, što ima silnu moć, da stvori čovjeka, a to je gospodin Bog.

2. Kako se čovjek razmnožio po zemlji ?

Prije su se mnogi rugali katolicima i našem sv. Pismu, što u njemu stoji, da je čovječanstvo nastalo iz jednog jedinog čovjeka. Držali su nas „natražnjacima". Danas pak ne samo da naučnjaci drže, da je moguće, da je čitav ljudski rod nastao od jednog čovjeka, nego je znanost dokazala, da drukčije nije gotovo ni moglo biti. Time je dakle i znanost dokazala, da smo imali pravo, kad smo vjerovali sv. Pismu.

Poznato je, da su se na mnogim mjestima našle u zemlji kosti i čitavi kosturi izumrlih životinja, kojima danas na zemlji više ni traga nema. Našlo se i ljudskih kostiju, ali nikad se još nijesu našle kosti od polučovjeka ili polumajmuna. Naučenjak Virchow veli: „Zaludu smo tražili one prelazne članove, koji bi čovjeka izravno spajali s majmunom... Sigurno se može dokazati, da u 5000 godina nije bilo znatnije promjene kod pojedinih tipova, t. j. nijedna se životinja nije promijenila u sasvim drugu životinju, pa tako se i majmun nije mogao promijeniti u čovjeka.

SLIKA PRVOG UKAZANJA U LURDU
NA ZASTORU U OBLIKU CRKVENE ZASTAVE

3 Otkale uopće život na zemlji ?

Jednom zapita neki dječak u školi svog bezbožnog učitelja: „Što je prije bilo: kokoš ili jaje ?"

Učitelj odgovori: „Jasno je, da je kokoš prije bila."

Učitelj: „Zarekao sam se, kokoš je iz jajeta, i prema tome je jaje prije postojalo."

Dječak dalje pita i traži konačni odgovor i istinu: „Pa ipak mora da je jednom bila neka kokoš, koja je snijela jaje i prema tome je bila prije jajeta. Ili je moralo jednom biti neko jaje, iz koje je nastala kokoš, i prema tome je jaje bilo prije kokoši. Otkale dakle prva kokoš ili prvo jaje ?"

Učitelj stane kao panj i ne zna odgovora. Na to mu dječak ponosno reče: „Sram vas bilo, kad hoćete da poričete Boga i stvaranje svijeta, a ne znate ni da protumačite, kako je postala kokoš ili jaje!"

Da, neki su mislili, da su životinje nastale iz nežive, mrtve zemlje. No učenjak Virchow veli: „Nijedan još čovjek nije vidio generatio aequivoca (tako se u znanosti zove ono lažno mišljenje, da je život nastao iz nežive tvari. I svaki, koji tvrdi, da ju je vidio, bio je pobijen od prirodoznanstvenjaka, a ne od bogoslovaca." Dakle i znanost nedvojbeno drži, da život nije mogao da nastane iz zemlje. I opet su grozno nasjeli bezvjerci.

1868. godine naime nađe učenjak Huxley na morskom dnu neku sluzavu smjesu i već su se obradovali bezvjerci, da su konačno ipak našli onu pratvar, iz koje bi imao nastati sav život na zemlji. Oholost ljudska! Bila je to smjesa od obične sadre, koja nema ama baš ništa u sebi, da proizvede život. Svi su se ozbiljni naučenjaci opet nasmiješili.

Danas je znanost posvema na čistu s time, da život nije m o g a o nastati iz nežive stvari. Čuveni katolički naučenjak P a s t e u r dokazao je, da živo nastaje samo iz živoga. Stoga nije ni čudo, kad su svi pokušaji, koji su htjeli da iz neživoga naprave nešto živo, propali. Danas ozbiljni ljudi to više ni ne kušaju.

Nema dakle drugog izlaza, nego priznati ono, što je i sam učenjak Darwin u svojoj knjizi „Postanak vrsta" priznao, da je život od Boga udahnut živim bićima.

Zaključak svega našeg promatranja može samo biti taj, da je i moderna znanost dokazala ono, što nas sv. Pismo kao Božja objava uči, da je Bog stvorio biljke i životinje. Prema tome zdrav razum ljudski može da iz postanka čovjeka, životinja i biljaka zaključi, da uistinu mora biti neki premudri Stvoritelj, Bog, koji je jedini mogao da stvori život na zemlji. — Tko drugačije misli, neka si razbija glavu o postanku života, koliko hoće, ali mu drugoga uzroka nikada ne će naći, osim, da je život na zemlji stvorio Bog. **Stjepan Blašković.**

Katolička akcija

DOĐI KRALJEVSTVO TVOJE

„Dođi kraljevstvo Tvoje".

Čudnovati filozof Diogen uzeo je jednom svijeću, u po bijela dana zapalio je i nosio preko glavnog trga grada Atene. Pitaju ga, što to radi? A on im odgovori: „Tražim čovjeka!" Pun trg ljudi, a Diogen traži čovjeka! I doista, Diogen je tražio čovjeka, ali značajna i poštena čovjeka. A takvih je bilo sasvim malo.

Kraljevstvo Kristovo bori se s đavlovim.

Nešto slična mogli bismo i mi učiniti i dandanas. Mogli bismo sa svijećom tražiti uzorne i dobre kršćane i katolike: takvih je malo, a katolika ima više od 300 milijuna. Svi ljudi nijesu za Diogena bili pravi ljudi, a nisu ni svi katolici pravi katolici. Mnogi nose samo ime. Tako se na pr. učitelj govorništva Marije Viktorin, hvalio, da je katolik, a sv. Simplicijan, nasljednik sv. Ambroza u Milanu, odgovori mu: „Ti govoriš da si katolik, ali ti ja ne vjerujem, dok te ne vidim u crkvi, da prisustvuješ svetoj Misi, slušaš propovijedi i primaš sv. sakramente". — „Ej, onda zidovi čine čovjeka kršćaninom", odvrati s posmijehom Viktorin. Ali biskup ostane pri svojoj: „A ipak je tako!"

I u istinu je tako. Kojim pravom da je vojnik, koji puške ne nosi, koji na vojne vježbe ne ide, koji od rata bježi? Kojim pravom da je kršćanin i katolik, koji u crkvu ne ide, u čijoj se kući Boga ne moli, čija se djeca kršćanski ne uzgajaju, čija obitelj krši crkvene postove, koji kupuje i čita bezbožne knjige i novine, čije sobe i odaje resi golotinja, a ne kršćanska svetinja. A takvih je na žalost mnogo i katolika. Kristovo se kraljevstvo bori sa kraljevstvom gramženja za novcem i sa grijesima nečistoće.

Vrijeme je, kršćani, da Krist opet zavlada svim svijetom, cijelim javnim i privatnim životom. Mora nadoći „Mir Kristov u kraljevstvo Kristovo".

Sv. Otac zove u Katoličku Akciju.

Sv. Otac Pio XI., Papa kraljevstva Kristova i Katoličke Akcije, da se postigne ovaj cilj, stavlja u dužnost svim crkvenim poglavarima, da porade na organiziranju i širenju Katoličke Akcije, to jest na saradnji svih kršćana i katolika, osobito svjetovnjaka, sa crkvenim poglavarima u obnovi i jačanju kraljevstva Kristova na zemlji.

Jednako stavlja sv. Otac katolicima svjetovnjacima obojega spola u dužnost savjesti,da svojom saradnjom sudjeluju i pomažu crkvenim poglavarima: svećenicima i biskupima širiti Kraljevstvo Isusovo.

Katolička Akcija jest onaj k v a s a c, o kojem govori Evanđelje, da se uskisa i prožme cijelo hladno i oporo tijesto površnoga kršćanstva današnjih katolika. Pa su i vjerni katolici dužni ne samo da taj rad ne omalovažuju i ne ometaju, nego da su dužni da se učlane u bilo koju granu Katoličke Akcije. U tu svrhu dobro će im doći, ako saznadu, što je baš Katolička Akcija i koliko je potrebna.

Što je Katolička Akcija ?

Jednog dana molio je sv. Franjo u crkvici sv. Damjana, 5—6 sati daleko od Asiza. Crkvica je bila stara, zapuštena i trošna, a Franjo je toga dana klečao i molio pred jednim starim propelom. Gledao je u križ, i činilo mu se, da ga Isus sažalnim očima gleda. I ču glas, koji mu govoraše: „Franjo, hodi i popravi moju kuću, koja, kako vidiš, sva će se porušiti." Taj čas mislio je Franjo da Krist govori o staroj crkvici sv. Damjana, pa je odmah stao da skuplja opeke i da je popravlja.

Ali kasnije shvatio je Franjo, da je to Krist govorio o Crkvi, kao takvoj i pozivao ga, da

poradi na spasenju tolikih kršćanskih duša, jer pokvara i silni grijesi tadašnjih kršćana, izgledalo je, da će upropastiti sve duše i porušiti Kristovu Crkvu. I Franjo je poslušao poziv Kristov, te se je sa svoja tri reda dao na duhovnu obnovu i popravljanje Crkve. To mu je i uspjelo, kako je to slikovito vidio u viđenju Papa Inocent III. Vidio je naime u viđenju ovaj veliki Papa, kako se ruši lateranska bazilika sv. Ivana u Rimu i već su se zidovi nagnuli da će pasti. U taj čas priskoči neki siromašak — u kojemu Papa preopzna Franju, koji podmetnu svoja leđa, te ispravi zidove te starodrevne crkve i tako spasi od rasula majku svih crkava.

Ovaj božanski Franjin poziv i njegov spremni i uspješni odaziv glasu Božjemu, imao je pred očima sv. Otac Pio XI., kad je sv. Franju proglasio uzorom i pokroviteljem Katoličke Akcije.

Nasljedujmo svi uzora, vođu i pokrovitelja.

I danas crkvu Kristovu napadaju neprijatelji i udaraju na nju sa svih strana: bezboštvo i nemoralnost htjeli bi je maknuti s lica zemlje i pokopati ju.

Propeti Spasitelj i danas, kao da plačućim glasom pozivlje sve kršćane i katolike: „Hodite i pomozite popraviti kuću moju!" I Njegov glas slušaju hiljade, muškaraca i žena, i svrstavaju se u bojne redove Katoličke Akcije. Učlanjuju se i u pobožna društva i u društva Katoličke Akcije: za mladiće, za muževe, za žene i za djevojke. Ta društva imadu i svoje znakove: svijetli križ na plavomu polju. U tim društvima rade i žive članovi po pravilima tih društava, po načelima sv. Evanđelja. Podmeću svoje mišice i pleća pod zidove Crkve: rado grade i obnavljaju u privatnom i javnom životu kraljevstvo Kristovo na zemlji. Preveo **R. Noli.**

KATOLIČKO PROSVJETNO DRUŠTVO ZRINJSKI U ĐURĐEVCU

Iz povijesti društva.

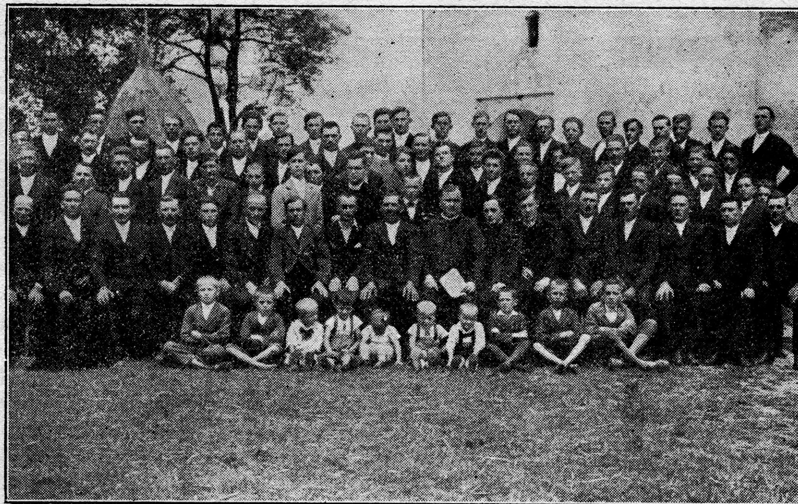
Dugogodišnjim radom među omladinom uvidio je tadanji kateheta u Đurđevcu veleč. g. M. Benković neophodnu potrebu katoličkog prosvjetnog društva muškaraca u samom mjestu. Toga radi okupio je oko sebe 6. lipnja 1920. god. desetak seljačkih sinova i tako udario temelje društva, kojemu nadjene ime „Zrinski", a sa geslom: „Bogu vjeran, rodu svom!" — Nakon odlaska nezaboravnog osnivača veleč. g. Benkovića iz Đurđevca preuzeo je duhovno vodstvo društva tadanji kapelan veleč. g. M. Lach. Nakon njega bio je dugogodišnjim duhovnim vođom domaći sin kateheta veleč. g. I. Šabarić, koji se za napredak društva mnogo žrtvovao. A to čini i danas. Stupajući pak društvo „Zrinski" u svoju desetgodišnjicu, dobilo je za duhovnog vođu neumornog radnika na njivi Gospodnjoj sadanjeg mjesnog župnika veleč. g. J. Novosela.

Prvi predsjednik društva bio je M. Zubić, koji je tu službu — uz mali prekid — i danas časno vrši. Uz bok duhovnoga vođe i odbora vrlo mnogo su učinili za boljitak društva seniori gg. Dr V. Ružman, liječnik, te M. Martinčić, veterinar. U početku imalo je društvo nekih desetak članova. Taj broj rastao je sve više i više, tako da danas društvo broji 70 redovitih članova, 15 utemeljitelja, 10 podupirajućih i 30 članova podmlatka.

Rad društva kroz ovih 14 godina svog opstanka.

Osim redovitih nedjeljnih sijela održano je 150 predavanja, koja su ponajviše održali katolički intelektualni radnici (bilo iz Zagreba, bil iz samoga mjesta); desetak društvenih i 40 javnih zabava i akademija, na kojima su se — uz ostali program — odigrali igrokazi vjerskog, poučnog i šaljivog sadržaja. — Glazbena (tambure i limena glazba) i glumačka sekcija marljivo i oduševljeno tade. Društvo imade i lijepu biblioteku od 800 knjiga, pisanih većinom od katoličkih pisaca, iz koje članovi marljivo posuđuju knjige i tako oplemenjuju duh zdravim katoličkim štivom. — Drže se ovi listovi: Hrv. Straža, Kat. Tjednik, Obitelj, Naša Gospa Lurdska, Kat. Svijet i Narodni Napredak.

Eto, to je ukratko život i rad katoličkog prosvjetnog društva „Zrinski". Društvo je, uza sve poteškoće i zamke neprijatelja — uistinu ustrajno i uspješno — uvijek svijesno svog gesla, vršilo svoju zadaću od početka svog života pa do dana današnjega. A vršit će ga — uz pomoć Božju — i nadalje! Sinovski se pak pokoravajući odlukama sv. Oca Pape i svog nadbiskupa društvo „Zrinski", kao i sva ostala katolička društva u Đurđevcu, iskreno očekuje ostvarenje katoličke Akcije kod nas, da i ono stupi u nju. **Josip Ormuž.**

DRUŠTVO ZRINSKI U ĐURĐEVCU

Život s Crkvom

SV. PRIČEST JE HRANA NAŠE DUŠE

Gospodin Bog nam je dao osim naravnoga života još jedan viši i uzvišeniji i to nadnaravni život. U taj život ulazimo po posvećujućoj milosti, koju prvi puta primamo na sv. krštenju. Dok imamo tu milost, mi smo u prijateljstvu s Bogom. U našoj duši nema tada nijednoga teškoga grijeha. Čim bi teško sagriješili, nestalo bi te milosti. Prestali bi biti prijatelji i miljenici Božji. Bog naime ne može ljubiti dušu, koja je u teškom grijehu. Ako smo ipak po slabosti učinili koji teški grijeh i tako izgubili milost posvećujuću, možemo je opet zadobiti u sakramentu Pokore. Naša je velika zadaća i dužnost uvijek budno paziti, da ne padnemo u teški grijeh. Da se uzmognemo sačuvati u tom nadnaravnom životu i provoditi život mio Bogu, potrebito nam je neko sredstvo — neka hrana, koja će nam davati snage u tom životu.

Kao što je za naš tjelesni život potrebna tjelesna hrana, tako je i za duševni život potrebita duševna hrana. Spasitelj se u svojoj neizmjernoj mudrosti i dobroti pobrinuo i za tu hranu. Dao nam je čitavoga Sebe — svoje Tijelo i Krv. To je najprije obećao riječima: „Kruh, koji ću vam Ja dati, Tijelo je moje za život svijeta". (Iv. 6, 52), a na posljednjoj večeri uzeo je kruh, blagoslovio ga i rekao apostolima: „Uzmite i jedite, jer ovo je Tijelo moje."

Primanje presv. Tijela Isusa Krista jača i krijepi naš nadnaravni život. Po sv. Pričesti dobivamo uvijek sve više milosti. Ne blagujemo li ovu duševnu hranu nestaje u nama nadnaravni život. Istinite su riječi Isusove, koje je rekao za sebe: „Ako ne jedete Tijela Sina čovječjega i ne pijete Krvi Njegove, nemate života u sebi". (Iv. 6, 53). Kao što Spasitelj u jedinstvu s Ocem ima u sebi Božanski život Očev, tako i mi u euharističkom jedinstvu združeni s Kristom živimo u Kristu, i radi Krista, prema Isusovim riječima: „Kao što je mene poslao živi Otac, i ja živim radi Oca, i koji jede Mene i on će živjeti radi Mene." (Iv. 6, 54.).

Kako djeluje u nama ova hrana ?

Kad primamo sv. Hostiju, silazi Isus na nevidljivi način u našu dušu i sjedinjuje se najtješnije s njome. Zato se i zgodno latinski naziva blagovanje Tijela i Krvi Gospodnje „Communio" što znači — Sjedinjenje ili Zajednica. Kao što vatra prožme željezo da se zažari i samo sjaji, tako i naša duša sjedinjena po sv. Pričesti s Isusom sjaji se nebeskom ljepotom. Isus nam tada dijeli obilno milosti. Daje nam pravo na blaženstvo u nebu. Naša se duša napunja ljubavlju prema Isusu. Kad više nema Isusa nazočnoga s Tijelom i Krvlju, ostaje On u nama svojom milošću i svojom ljubavlju. Sam je rekao: „Ko jede Tijelo Moje i pije Krv Moju ostaje u Meni i Ja u njemu". (Iv. 6, 56).

Ljubav k Isusu koja se baš po sv. Pričesti najviše jača, daje nam snagu da možemo sve učiniti što Isus traži. Zato po sv. Pričesti ne ćemo tako lako pasti u teški grijeh. I što češće primamo sv. Pričest, to se više jača ljubav k Isusu, a slabe zle sklonosti. Po svetoj se Pričesti najsigurnije približavamo k vječnom blaženstvu. Isus će izvršiti ono što je obećao kad je rekao: „Ko jede Tijelo Moje i pije Krv Moju, ima život vječni, i Ja ću ga uskrsnuti na sudnji dan". (Iv. 6, 54).

Nama je dakle potrebna sv. Pričest. Nema ništa, što bi nas moglo jače i sigurnije čuvati od grijeha i osigurati nam vječnu sreću, nego što je sv. Pričest. I za griješnike je sv. Pričest najbolje sredstvo, da se oslobode svojih zlih navika. Dakako, da svaki mora najprije ispovijediti svoje grijehe.

Sv. Pričest treba često primati.

Isus nije izričito rekao, kako često trebamo blagovati njegovo Tijelo. No da moramo često uzimati tu nebesku hranu vidi se iz toga, što je Isus nazvao svoje Tijelo kruhom i dao nam ga pod prilikama kruha. Kruh je naša svagdašnja hrana. Iskustvo nam osim toga pokazuje, da potpuno i obilno djelovanje svete Pričesti primaju i oni, koji se često pričešćuju.

Crkva nije htjela više zapovijediti, nego da bar jednom u godini u uskrsno vrijeme primimo sv. Pričest, i prije smrti da nam bude kao poputbina na putu u vječni život. No Crkva upravo vruće želi i preporuča, da se što češće pričešćujemo, pa i svaki dan. Ko se ozbiljno brine za spas duše svoje, nastoji primiti sv. Pričest bar jednom u mjesecu, na pr. svakoga prvoga petka u mjesecu.

Crkva cijeni ovo neizmjerno blago i nebesku sreću, koju krije u sebi sv. Pričest riječima: „O sveta gozbo, na kojoj se blaguje Krist i slavi uspomena Njegove muke. Duša se napunja milošću i daje nam se zalog buduće slave! Kruh s neba dao si njima, koji svaku slast u sebi ima!" (Knj. Mudrosti, 16, 20).

Euharistija daje snagu.

Za života sv. Klare navališe divlji i krvoločni Saraceni na njezin samostan. Silan je strah zavladao među pobožnim i svetim djevicama. Vojnici su se već penjali na samostanske zidove. Sv. Klara stavi sve svoje pouzdanje u Boga i naloži sestrama da idu moliti u kapelicu. Po tom izvadi iz tabernakula (svetohraništa) sv. Sakramenat i ponese ga na zidove samostana. Tu podigne sv. Hostiju i žarko zavapi: „Gospode, ne predaj životinjama duše, koje Te ljube!"

U taj čas oslijepili su prvi vojnici i stvovalili se niz zid. Za sobom su povukli i druge, a ostali su se razbjegli od straha.

Priredio: **J. Rukelj.**

SV. IVANA ANTIDA THOURET

U seocu Sancey-le-Long, sjeveroistočno od Besancona u Francuskoj, rodila se godine 1765. sv. Ivana Antida Thouret. U 16. godini života ostala je bez majke, pa se posvetila Nebeskoj Majci Mariji i Njoj zavjetovala vječno djevičanstvo. „Nemam nego samo jedan ideal", govorila bi, „a taj jest da služim Bogu i siromasima". Stupila je u samostan Kćeri milosrđa u Parizu. Kad je buknula revolucija, bili su samostani raspušteni, redovništvo rastjerano. Ivana se pješice vrati u roditeljsku kuću, ali nije prestala živjeti redovničkim životom. Otvara besplatnu školu za zapuštenu djecu, koju je podučavala u čitanju i kršćanskom nauku. Nakon prijepodnevne obuke posjećivala bi bolesnike u župi, a iza poslijepodnevne obuke polazila je bolesnicima izvan župe, često i više milja daleko. Došla bi do njih podveče, pobrinula se za njih kako je znala i mogla, dva bi do tri sata u noći počivala, a onda se žurila da stigne prije školske djece. Ljeti i zimi, po vrućini i kiši, hitala je ona preko brda i dolina, a sve to samo iz ljubavi k Bogu i bližnjemu.

Premda je samo dobro činila, pozvali su je pred sud. „Ja polazim kao na svečanost", rekla je idući onamo. „Božja je stvar, On će je znati i obraniti". Sucu je odgovorila neustrašivošću pravih kršćanskih mučenika: „Po milosti sam Božjoj kršćanka, vršim zakone i nauku Isusa Krista, te sam spremna i umrijeti za svoju vjeru". Pustiše je, a ona je jednakom neustrašivošću i dalje nastavila svoje djelovanje. Ipak morade bježati pred francuskim četama prema Švicarskoj. Došla je i do Marijinog svetišta Einsiedeln, gdje je čula unutarnji glas, koji joj govori: „Ne boj se, kćeri, ja te ne ću nikada zapustiti!"

Osokoljena povrati se. Traže od nje da položi raskolničku prisegu na protucrkveni ustav. Poput svetog Andrije Fournet-a, župnika i njezinog suvremenika, i ona se tome uklanja, te potajno čini dobra djela.

Oluja se stišala. Ivana okupi oko sebe nekoliko drugarica, i osniva Družbu Kćeri Milosrđa. Sastavi pravila za redovnice, a njen ih biskup u Besanconu potvrdi. Međutim se doskora raširila Družba i po Švicarskoj. Osnovateljica lično polazi sa sestrama u Napulj, te po Italiji osniva samostane. Da pak osigura što ljepši napredak Družbe, ide u Rim, te od Pape Pija VII. moli odobrenje pravila. Uz neke neznatne promjene to je i dobila.

Biskupu u Besanconu nije bilo baš pravo, što je sveta Utemeljiteljica nosila pravila na odobrenje u Rim. Vele povjesnici, da je taj biskup bio učen i pobožan čovjek, ali je živio u doba, kad je Francuskom vladao duh t. zv. galikanizma. Galikanci su učili, da najviša vlast u Crkvi pripada svima biskupima zajedno (sa Papom), a sam Papa da je vrhovni vladar u toliko, što mu biskupi predadu tu vrhovnu vlast, jer se oni ne mogu svaki čas sastajati u sabor. Oni su nadalje učili, da Papa imade vlast samo u čisto duhovnim stvarima, a da u Francuskoj nema ni toga, jer francuska Crkva ima stare sloboštine, te se može ravnati samo po propisima i odredbama starih biskupskih sabora. Takvim su neispravnim duhom bili tada zadojeni mnogi, pa se i biskup u Besanconu protivio tomu, što je svetica nosila pravila svoje Družbe na potpis Papi. Zato je otcijepio od cjeline onaj ogranak Družbe što je bio u njegovoj biskupiji, zabranivši sestrama da ni za jedan dan ne smiju ni u jedan svoj samostan primiti osnovateljicu Ivanu Antidu Thouret. Ona je pak sama došla pred biskupa, kleknula pred njega da mu razloži stvar, no nije htio da je sasluša. Trpjela je mnogo, stvar je preporučila Bogu, i hrabro pošla dalje.

„Sestre moje, ja sam kćerka svete Crkve, budite to i vi sa mnom," tako bi sokolila svoje redovnice. Red se kasnije proširio po Belgiji, Engleskoj, Egiptu, Siriji i t. d.

Ivana Antida umrla je 24. kolovoza 1826. u Napulju. Godine 1895. započeli su diecezanski procesi, godine 1900. proces u Rimu, blaženom je proglašena godine 1926. a 14. siječnja 1934. svetom.

U svojoj propovijedi iza Evanđelja sveti Otac Papa osobito je istakao svetičinu odanost i ljubav prema svetoj Crkvi i Vrhovnom glavaru sv. Crkve — Papi. Ocrtao je i jakost duha, te neustrašivost svete Ivane Antide koja je govorila, da uz pomoć Božju može učiniti sve, što god upozna da Bog zapovijeda, pa makar to bilo poći i na kraj svijeta.

Pouka.

Ljubav i odanost svetoj Crkvi i Papi, vrhovnom njezinom poglavaru, mora resiti svakoga pravog katolika. Što je krmilar lađi, što je vrhovni zapovjednik vojsci, što je pastir stadu, to je Papa katoličkoj Crkvi. Papinstvo je temelj na kojemu počiva čvrsto i sigurno cijela zgrada Crkve, prema onim riječima Isusovim: „Ja tebi kažem, ti si Petar t. j. Stijena, i na toj stijeni sazidat ću Crkvu svoju, i vrata je paklena ne će nadvladati". (Mat. 16, 18). Znadu to vrlo dobro neprijatelji Crkve, i za to napadaju svom žestinom Papinstvo. Oni su naime čvrsto uvjereni, da porušivši jednom taj temelj, lako će srušiti i cijelu zgradu t. j. Crkvu katoličku.

D. Nežić.

BOGORODICI

Kroz nijemu tišinu orgulje bruje.
U hramu Božjem pjesma se čuje.
To Tebi, Majko, dijete Tvoje
Vije pjesmice u lovor hvoje.
„Kao zlato Tvoja slava blista,
Kao ljiljan Ti si, Majko, čista —
Ti, Majko, bezgrešnoga stasa,
Ti, Majko roda ljudskog Spasa."
Svevišnjega svaki stvor slavi, —
Jednorođenog što je poslo Sina —
I nebeski raduju se dvori.
Kad Otkupitelj Tebi krunu stavi,
Uz veselje „Gloria..." sa visina
Cijelim svijetom pjesma se ori.

Gjurić J.

Gospa dobrog savjeta

KĆERI OHOLOSTI

Svaka vrsta oholosti uvijek je opasna po duhovni život. Oholost je naime prvi glavni grijeh, koji je izvorom svih drugih grijeha. Ona se raspada u razne vrste, ili možemo kazati oholost imade mnogo kćeri. Svaka je od njih velikom i opasnom zaprekom napredovanju u duhovnom životu. U Božju naime blizinu ne može doći ništa, što je oholo. Bog se približuje poniznima, a oholice gleda iz daljine. Od raznih kćeri ove prve i glavne mane t. j. oholosti, promotrit ćemo kao veoma opasne neprijateljice u duhovnom napretku: častohljeplje i slavohleplje. Jedno i drugo dijete oholosti je veoma slično, ali jedno je i drugo veoma opasno. Častoljubivost teži za tim, da nam ljudi iskazuju neprestano neku počast. Može čovjek čeznuti i za čašću, koja ga ne pripada, ili ga ne pripada u tolikoj mjeri, koju želi. Može se dogoditi, da ga i čast pripada, no čovjek teži za njome neuredno. U častima je postavio kao neko svoje božanstvo, u kojem neuredno uživa. Sasma je slično i sa slavohlepljem. Čovjek slavičan teži za slavom. Njegova je želja u tom, da je u očima svijeta velik bilo radi svojih tjelesnih ili duševnih sposobnosti, bilo radi svojih djela. I u tom pogledu može se dogoditi, da nekoga ide slava, no on je traži prekomjerno ili u njoj neuredno uživa. On je sam sebi kao neki kumir, kome bi morao cijeli svijet neprestano iskazivati slavu.

Jedno i drugo čedo griješne majke oholosti vrlo je opasno po naš duhovni život i napredak. O tom nas uvjerava sam Božanski Spasitelj: „Tko se uzvisuje, ponizit će se, a tko se ponizuje, uzvisit će se". O tome nam govori i cijeli život Isusov. Svoje je naime riječi i svoj nauk protiv častohljeplja i tašte slave, kao i protiv svake vrsti oholosti posvjedočio svojim poniznim životom. Za svoja djela nije dopustio, da ga ljudi hvale i slave. Kad su Ga htjeli učiniti svojim kraljem, onda se sakrio u pustinju. On je na svakom koraku bio u protimbi s ohološću i provodio je život tako velike poniznosti, da je mogao onako dostojanstveno pozvati cijeli svijet: „Učite se od mene, koji sam krotak i ponizan Srcem!" Ovaj nauk Učitelja poniznosti shvatili su najbolje sveci Božji. Život Bl. Djevice je doista život jedne ponizne službenice Gospodnje. Sv. Josip, uzvišen za poočima Kristovoga, živi ponizno. Apostoli propovijedaju Evanđelje, živući ponizno. Sveci, koje je Crkva opravdano odredila za koju odličnu službu, bježe u pustinju, boje se častohleplja i slavičnosti. Oni se povlače iz svijeta, da ih ljudi ne hvale za njihova dobra djela. Kao da svi imadu na pameti riječ sv. Ivana Zlatoustoga: „Navale častohleplja i slavičnosti nastoje zabliještiti jasne poglede duše. Novac i blago ovoga svijeta lahko može prezreti svaki, koji hoće. Neurednu pak čežnju za čašću i slavom nije tako lahko u sebi uništiti. Za to treba čovjek gotovo anđeosku mudrost i snagu." Sv. Bernardo kaže o častoljublju: „To je pogubna mana, sakriven otrov, potajna kuga, podmukli zavodnik, rđa za krepost i zapreka svetosti". I sam razum nas jednako uvjerava. Častohleplje i slavičnost ne mora samo po sebi biti ujedno i teški grijeh, ali nas može dovoditi do mnogih i vrlo teških grijeha. Kako li je to opasno po život duše, a da ne govorimo o velikoj opasnosti po duhovni napredak. Ove mane nas lišavaju zasluga pred Bogom. Za slavičnost farizeja govori Gospodin, da su time već primili svoju plaću. Pa i razumom vidimo, ako bismo na pr. milostinju davali, da nas ljudi vide i časte, onda nam je u tome nagrada. Ništa više ne zaslužujemo. Kako li je to malo u svijetlu vrhunaravnog promatranja. Slavičnost i častohleplje dovodi čovjeka tijekom vremena nužno i do preziranja drugih, povrede bratske ljubavi u svakom pogledu, napose pak do zavisti i mržnje. Samoga čovjeka čine ove mane tvrdoglavim. On imade pred očima neprestano svoj „ja". To ga onda dalje može baciti i u okorjelost. Povrijedi li ga tkogod istinski ili umišljeno, jao tome. Dogodi li mu se poniženje, koje dopušta Providnost, onda se takav čovjek diže i protiv Gospodina.

Protiv ovako opasnih mana i grijeha mora se svatko ustrajno boriti. Često se radi tu i o samom spasenju duše, a često i prečesto o napredovanju u duhovnom životu. Prvo je i glavno sredstvo naše borbe ustrajna molitva. Moliti moramo Gospodina i nebesku Majku za poniznost. Uvijek će dobro doći promatranje svega na tom svijetu u vrhunaravnom pogledu. Čast i slava, baš kao i sve na svijetu, prolazi. Kolo sreće se okreće. Danas „Hosana", sutra „Raspni ha!" Možda i postoji razlog, da nas drugi časte, no konačni razlog je u Bogu. Za to je i potrebno svaku čast i slavu nama iskazanu upraviti na Gospodina. Svoje možebitne zasluge i dobra djela moramo rado prikrivati. Potrebno je, da se čovjek pred Bogom, samim sobom i pred drugima rado ponizi. Pogriješi li u tom pogledu, neka odmah uz savršeno pokajanje zavapije barem u duši svojoj: „Isuse, krotki i ponizni Srcem, učini srce naše po Srcu svojemu!..." U svakom pogledu treba ustrajno vježbanje u poniznosti.

Sva navedena sredstva po malo će u nama uništavati častoljublje i slavičnost, usadit će nam u dušu iskrenu poniznost, pomoći će nam na putu kreposti i duhovnoga napretka.

Priredio: **D. Hren.**

Prigodom 70. godišnjice života vrijedne hrvatske književnice ***JAGODE TRUHELKE*** *izdala je Knjižnica Dobrih Romana njezin najnoviji roman „Zlatko". Cijena* ***30·—***, *uvezano* ***40·—*** *Din.*

Naručuje se kod

Uprave „Naše Gospe Lurdske", Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21.

MARIJA POMAŽE!

Krasan je srpanjski dan. Nebo je vedro kao ribje oko, a vrućina žeže kao u parnom kotlu. Sve se zavuklo u sobe i zakloništa pred žegom, — samo jedna četa od 400 ljudi koraca i pomiče se naprijed, — rek bi da joj žega ne smeta. Tko su ti ljudi? To su marija-bistrički proštenjari, koji se zavjeriše blaženoj Gospi, da će ju posjetiti i izmoliti milosti za sebe i svoju okolinu. Kako rekoh, žega im ne smeta, a želja da čim prije stignu do blažene Gospe, čini im put ugodnim i neumornim. Oh koliko želja i prošnje ima u srcima tih proštenjara. Upitah jednoga, šta on misli, da li će mu molba biti uslišana, a on mi ovako odgovori:

— Gospodine! Marija nije nikoga odbila, tko ju je ponizna i skrušena srca molio za milost i pomoć, pa se tako i ja nadam, da će svojim milosrdnim okom i mene pogledati i meni pomoći! Bože! uskliknuh u sebi, kolike li vjere u tog čovjeka! I zaista! Ime Marije pomaže i spasava! Koliko li je već dobra i milosti svoje svete izlila blažena Gospa na hrvatski svoj narod, koji joj se utiče i njezinu milost prosi.

Da nebeska Gospa — blažena Djevica Marija zbilja pomaže, neka posluži ovaj događaj:

U Francuskoj u gradu Marselju življaše obitelj od 5 članova: otac i majka i dvije djevojčice, jedna imenom Zdenka od 5 godina, Marija sa 8 godina i bratac joj Milan sa 10 godina. Otac te obitelji bijaše poznata pijanica, te je svu svoju zaradu zapio tako, da je obitelj gladovala, a znao je i često u pijanstvu tući ženu i djecu. Žena je često tom prigodom morala pobjeći sa djecom u susjedstvo, da izbjegne dalnjoj tučnjavi. Te tučnjave bile su dnevice, a rijetko je koji dan prošao bez tučnjave, a kad bi takav dan i bio, bio je kao blagdan za sirotnu ženu i djecu. — Žena bi često mužu, kada je bio trijezan, govorila i zaklinjala ga, da se pića ostavi, a ako je bio i koji dan i trijezan, opet bi pao u loše društvo, i u pijanstvo činio istu pogriješku. Žena se često molila Bogu, i blaženoj Gospi, da joj privede muža k dobru, da se okani pića, vjerujući u pomoć Gospinu.

Jedne večeri desio se ovaj događaj:

Starija djevojčica Marija otrča u crkvicu i klekne skrušeno se ovako moleći Blaženoj Gospi:

— Svemožna i sveta nebeska Gospo! Lijepo Te molim, daj da se moj otac okani pića, i da nas skupa sa majkom prestane tući.

Idući otac kući — vidi, kako je kćerkica krenula u crkvu, te i on pođe za njom. Kako je mala molila na glas, čuo je njezinu molitvu, a to je na njegovo srce učinilo takav utisak, da je pao ničice pred oltar i obećao blaženoj Gospi, da ne će više piti, i da će postati sasvim drugi čovjek. — Zatim pristupi kćerci, digne je na ruke i odnese kući. **Šarić.**

SVETA BERNARDICA

GDJE MRŽNJA NA SVEĆENIKA PRESTANE?

Neki je pariški kapelan bio pozvan k jednom bolesniku u jedan posve crveni radnički četvrt. Bilo je rano u jutro, vrijeme, kada su svi električni vozovi i autobusi obično bili puni radnika. On uze Presveto k sebi i obuče kaput na roketu. Tako je čekao kod stajališta na svoja kola. Ali, kad su ova napokon stigla, bila su već prepuna. Dvojica su samo izašla, i kondukter poviče: „Mjesta samo za dvojicu!" Mjesta su davno bila zauzeta, prije nego što je kapelan došao kolima. A ako i dalje čeka na druga kola, postoji opasnost, da će prekasno doći k bolesniku. U zadnjemu času otvori kaput, tako da bi se vidjela roketa i stola te vikne: „Moram k jednom bolesniku!" Svi ga zbunjeno pogledaše, kondukter reče mirno: „Ulazite!" Napraviše svećeniku mjesta. I najednom umukne u cijelom odjelu glasni govor, tiho zatvaraju putnici novine, koje su do sada čitali. Bilo je, kao da je svaki osjetio: Spasitelj je sam ušao. Uskoro se digne neki radnik i ustupi svećeniku svoje mjesto: „Gospodine župniče, tu će za Vas biti bolje!" Duboka je ozbiljnost vladala za cijelog puta. Možda su mislili na svoju prvu sv. Pričest, gdjekoji na svoju skorašnju zadnju... Kad je napokon svećenik došao na svoj cilj, reče prije nego što je izašao dirnut: „Hvala Vam gospodo!" Jedan dometne: „Ništa za hvalu, to je najmanje, što se moralo učiniti." *Priredio*: **J. Ott.**

Iz Apostolata sv. Ćirila i Metodija

VIJESTI IZ KRŠĆANSKOG ISTOKA

JUGOSLAVIJA.

Nova katolička crkva u Dušanovcu. U selu Dušanovcu kraj Dojranskog jezera već na grčkoj granici, posvetio je skopljanski biskup Dr Gnidovec novu župnu crkvu, sagrađenu u čast sv. Petru i Pavlu. Na bijelu subotu ispovjedao je vjernike u privatnom domu. Drugi dan obavio je posvećenje, dakako sam, bez azistence. Kod svete Mise pristupilo je sv. Pričest 80 vjernika. Iza svete Mise je vjenčao 2 mlada para, pokrstio jedno dijete i podijelio svetu potvrdu 20 potvrđenika. Doista pravi misionarski rad! U svom oproštajnom govoru rekao je apostolski biskup svojim siromašnim vjernicima: „Sada imate crkvu, nu svećenika vam dati ne mogu. Molite se dobrom Bogu, da vam pošalje i potrebnih svećenika. Osobito nastojte, da u vašim obiteljima bude prava kršćanska odgoja i pobožna molitva. Onda će dobri Bog prema svojoj svetoj volji dati i vašoj djeci zvanje za svetu službu oltara". Revni skopljanski biskup preporučuje se „Apostolatu sv. Ćirila i Metodija", da može i drugdje raširenim siromašnim katolicima graditi crkve, makar najjednostavnije. „Apostolat sv. Ćirila i Metodija" upravlja molbu svojim članovima, neka se mole i neka skupljaju darove za svrhe „Apostolata". Onda će „Apostolat" moći davati obilnije pripomoći.

POLJSKA.

Nova pravoslavna sekta u Poljskoj. U selu Grzybowzsczyzna, srez Sokolski kraj Bialostocka bila je god. 1930. sagrađena nova crkva, posvećena sv. Ivanu Krstitelju, koja je u najnovije doba postala ciljem mnogih hodočašća i koju zovu „Novim Jeruzalemom". Ljudi hodočaste ovamo u uvjerenju, da je nova crkva niknula „iz zemlje" i da se je u njoj pojavio novi prorok. Taj prorok imade biti neki Ilija Klimović, koji je poslan na svijet, da vojuje s antikristom. Taj Klimović je običan muž (chlop) iz Grzybowsczyzne, koji je prije s tim odličnim, pobožnim i učenim redovnicima, pa prema svojim slabim silama pomaže njihove plemenite ciljeve. Osobito pomaže njihovu štampu, kao na pr. list „Poklonik", koji izlazi u Plovdivu. Neka to potakne čitače „Naše Gospe Lurdske" da raširе svoje srce preko uskih granica svoje župe i svoje domovine, pa neka podupru veliko i teško djelo svetog sjedinjenja. Zašto bi samo Francuzi bili tako širokogrudni i plemeniti? Oni ostavljaju svoju domovinu, i polaze na istok, uče strane jezike, pa postaju Slaveni, samo da mogu uspješnije raditi među Slavenima. Zašto ne bi na tom polju radili i sami Slaveni, pa i Hrvati! Članovi „Apostolata sv. Ćirila i Metodija" i čitatelji „Naše Gospe Lurdske", oduševite se!

Crkveni fond. Bugarsko pravoslavno svećenstvo pokrenulo je akciju, da osnuje zasebni crkveni fond, kojim bi ravnao sveti sinod. Svrha je fondu financijalno osigurati crkvu i njene institucije te popraviti crkvena gospodarstva, koja su u mnogim biskupijama i manastirima zastarjela i zanemarena. Bugarska bi se crkva željela osloboditi od prevelikog utjecaja svjetovnjaka, koji na mnogim mjestima bezobzirno i na sebičan način zasižu u crkvena pitanja.

RUSIJA.

Sovjeti se pomalo vraćaju k starom! U svojoj rušilačkoj maniji svega staroga ukinula je boljševička vlada na području školstva čast doktora, dokinula je ispite i disciplinske kazne na srednjim školama... A danas? Nakon višegodišnjeg lošeg iskustva počeli su boljševici opet uvoditi ispite i disciplinske kazne na srednjim školama. Što više, opet uvode čast i naslov doktora za apsolvente visokih škola. Tako su nedavno iza mnogo godina 11 moskovskih sveučilišnih profesora opet dobili naslov doktora. Nije li to povrat k „Buržujskim vremenima".

BILJEŠKE IZ APOSTOLATA

Prinosi i darovi za „Apostolat sv. Ćirila i Metodija". U ime darova i članarine poslaše „Apostolatu" dalje: Vladoje Lončarek, župnik u Topuskom, 151 Din. Ferdo Frohlich, dekan i župnik u Kostajnici, 60 Din. Župni zred u Fužinama 60 Din. Župni ured u Zagvozdu 12 Din. Župni ured u Cerni 88 Din. Dr Franjo barun Salis-Seewis, posv. biskup, 100 Din. Msgr. Janko Barle, kanonik, 100 Din. Msgr. Dr Lovro Radičević, kanonik lektor 20 Din. Msgr. Dr Josip Volović, prepozit čazmanski, 20 Din. Msgr. Stjepan Korenić, kanonik, 20 Din. Dr Mijo Međimorec, kanonik, 20 Din. Mato Lovadenić, kanonik, 20 Din. Msgr Dr Stjepan Bakšić, kanonik, 20 Din. — Bog plati!

Povjerenicima „Apostolata sv. Ćirila i Metodija". Lijepo se umoljavaju povjerenici „Apostolata", da — u koliko to već nisu učinili — uberu od svojih članova članarinu „Apostolata". Ta je 6.— Din godišnje. (Siromasi prema mogućnosti). Sabranu članarinu s darovima neka pošalju Upravi „Apostolata sv. Ćirila i Metodija" u Zagrebu, Kaprol 29. Čekovni broj „Apostolata" je 36.152.

Molba na članove „Apostolata" i čitače „Naše Gospe Lurdske". „Apostolat" se obvezao naći za „Našu Gospu Lurdsku" 800 pretplatnika, da steče pravo na svoj Vjesnik u tom lijepom listu. Pošto nismo sabrali još ni polovicu, to bi naš Vjesnik i u ovom čednom obliku mogao zaspati. Tko dakle hoće da za „Apostolat" nešto dobra učini, neka nađe koga novog pretplatnika za „Našu Gospu Lurdsku" uz napomenu, da to čini u korist „Apostolata".

BORAC KRISTOV (Nastavak)

Noćni sastanak.

Čim je Saturno stigao u Nikomediju, otide do Romule. Ona ga veselo primi. Ta tako čezne za njegovim društvom. Ona uživa u njemu.

— Jesi li kaznio naše neprijatelje ?

— Kaznio sam ih, svijetla Romulo ! Biskupa sam spalio.

— Zašto ?

— Povrijedio je carsko veličanstvo.

— Tako i treba. Sada im je odzvonilo.

— Trebalo je još prije ovako na njih navaliti.

— Galerije je htio. Stari se Dioklecijan ustručavao. Sada je on planuo. Njegov bijes će ih uništiti. On će natopiti zemlju njihovom krvlju.

— Tako i treba. Što će nam bezbožni ljudi, koji ne poštuju bogove.

— To je istina. Moram ipak priznati, da se oni junački drže u ovoj borbi. Upravo veselo hrle u smrt. To je meni zagonetno.

— U njihovoj vjeri je najveće odlikovanje, ako tko trpi i umre za Krista.

— Čudna je to vjera ! Njihov je začetnik morao biti velik čovjek, kad je uspio tolike ljude povući za sobom ?

— On je bio pametan čovjek. Njihove knjige ga nazivaju Sinom Božjim.

— Kojega Boga ?

— Oni vjeruju u pravoga, jednoga Boga, gospodara neba i zemlje.

— On je bio Njegov Sin.

— Tako oni kažu.

— Je li njegov narod vjerovao u Njega ?

— Neki jesu, neki nisu. On je čovjek-govornik. Svojim govorima je osvojio narod. Žedni i gladni su išli za Njim i slušali Njegov glas. Ljudi su bili očarani Njegovom pojavom. Divili su se Njegovu znanju.

— Nije li on ipak Bog ?

— Ne misli na to, Romulo ! On je bio sin siromašnog tesara iz Nazareta. Nije nikakvih škola imao ! On je sjajan govornik. Ništa više. Tim je zaludio neuki svijet.

— Nije li on imao za pristaše i odličnih ljudi ?

— Ne. Poglavice Njegova naroda i odličan svijet ga je prezirao. Sami su tražili smrt za Njega. Umro je među razbojnicima.

— Kakva je bila Njegova nauka ?

— On traži vjeru u svoje Božanstvo.

— Ništa više ?

— Ništa više.

— Je li On smatrao sebe Bogom ?

— On sebe naziva Sinom Božjim.

— Jesu li ljudi u to vjerovali ?

— Neki jesu. On je tu svoju nauku i čudesima potkrijepljivao.

— Što ? Zar je on i čudesa činio ?

— Tako kažu njihove knjige.

— Kakova čudesa ?

— Vele, da je i mrtve uskrisivao.

— I mrtve uskrisivao ? Tako mi Cibele, zagonetan čovjek. Nije onda ni čudo, da su ljudi vjerovali u Njega !

— Pametni svijet nije vjerovao.

— Zašto ?

— On je korio mane i grijehe vođa svojega naroda. Za to ga oni osudiše na smrt. I to na križ. Njegova čudesa pripisivali su vragu.

— Ipak je zagonetno širenje te vjere. Tako se brzo raširila po čitavom carstvu. Otkuda im tolika moć, da su uspjeli zaluditi tolike ljude ?

— Sve to oni čine čaranjem. Inače je nemoguće sebi protumačiti njihovo širenje. Ja ih upravo strašno mrzim. Mrzim ih, što preziru naše bogove. Oni dapače preziru i nas.

— Oni su oholi.

— Upravo su ludi od oholosti i umišljenosti. Samo svoju vjeru ističu. Druge ljude preziru. Ruglu izvrgavaju. Javno kore naše mane. Najviše se obaraju na nas, što volimo užitak. Blud im je najveći grijeh.

Kod ovih zadnjih riječi Romula uzdršće. Blijedilo joj udari na lice.

— Dosta mi je njihove nauke. To su nekakve lude.

— Najveće budale na svijetu.

— Što misliš, Saturno, oni zabranjuju ono, što je najslađe na svijetu ?

Romula se digne sa svoje stolice. Naglo dođe do Saturna. Uhvati ga za glavu i poljubi. On je privine uz sebe. Bludnik i bludnica nalaze se u zagrljaju. Uživaju u svojoj strasti...

* * *

Noć je obavila svojim tamnim krilima zemlju. Nebom se blistaju zvijezde. Mir vlada gradom Nikomedijom. Ljudi tonu u san... Crne se sjene, obavijene tamnim plaštevima, kradu ulicama grada. Brzaju kroz grad. Hrle do jedne male potleušice izvan grada. Mir vlada unaokolo. Ništa se ne čuje. Tajinstvene sjene nijemo prolaze jedna pokraj druge. Ulaze u dvorište toga kućerka. Svuda je tama. Ništa se jasno ne vidi... Najednom zazuje čudni glasi. Čini se, kao da netko tihano pjevuckajući oplakuje svoje mile i drage. Jedva se primjećuje prigušen poj... Najednom pred vratima iznikne visoka crna sjena. Pažljivo se obazre na sve strane. Ulazi u dvorište. Tu se ne vidi ništa. Sjena sigurnim koracima hrli napred. Dobro joj je poznat put. Zalazi za kuću. Stane se spuštati u podrum kuće. Dolje je sumrak. Par žižaka slabo osvjetljuje prostor. Žišci naglo trepere. Pričinja ti se, kao da izdišu. Tu stoji veliko mnoštvo ljudi. Svi pozdravljaju došljaka.

— Baš tebe, Jurje, očekujemo — veli mu mali čovječac.

— Milo mi je, dragi Sulpicije, da ste me počekali... Sada možeš početi sa svetom službom. Poslije ćemo se razgovarati o našim stvarima.

To je kršćanski sastanak. Došli su na svetu Misu i Pričest.

Svećenik Sulpicije obavlja službu Božju. Vjernici mole ili pjevaju...

Mistično pjevanje psalama, tajinstveno svjetlucanje plamenova u žarama i skromni uzdasi kršćana, čine čovjeka blizu Bogu. Misao se sama od sebe uzdiže k nebu. Svakog pojedinog čovjeka obuzima čežnja za sjedinjenjem s ne-

izmjernim veličanstvom Božjim. Svaki želi da se stopi u jednu cjelinu s Bogom. Čovjek osjeća u ovoj tajinstvenosti blizinu Božju. Osjeća okove svoga tijela, što ga sputava i ne da mu da se vine od zemlje u nebeske visine...

Najednom umukne pjesma. Sve se stiša. Ljudi se klanjaju Isusu u Presvetom oltarskom Sakramentu. Bog s neba sišao je na riječ svećenika među njih. Na tajanstven način prebiva pod prilikama kruha među ljudima. Dolazi u njihove duše.

— Isuse, smiluj nam se!

— Oprosti nam grijehe naše!

— Spasitelju, o Bože naš, spasi nas!...

Ljudi se sada još jače zadubu u molitvu. Ispituju svoju savjest. Približuje se čas. Sada će primiti u srce svoje Gospodina svoga...

Prije pričesti drži Sulpicije propovijed.

— Braćo u Kristu! Teška su nas vremena snašla. Podigli su se različiti neprijatelji protiv nas. Tu su progoni. Tu sablazan braće naše. Tu je zla sklonost naša. Sve su to neprijatelji, koji nam žele oteti našu vjeru. Uništiti našu nadu. Iskorjeniti iz naših srdaca pravu ljubav. Te su kreposti bit naše vjere. Bez njih nema ni kršćanstva. To sve troje mora biti u nama. Nestane li koje od ovih triju kreposti, propadaju i druge dvije! Bez žive vjere nema nade, a nema ni ljubavi. Sve tri skupa idu. Jedna iz druge izviru.

Što je vjera? Je li to čežnja za Bogom? Je li to čuvstvo, po kojem čovjek osjeća blizinu Božju? Sjedinjenje s Bogom? O, ne! Nije vjera čuvstvo. Ne sastoji se ona jedino iz čežmje za nebom! Ne. Vjera je podvrgavanje svojega uma i volje volji Božjoj. Vjera je čvrsto prianjanje uz istine, koje nam je Bog dao. To naše pristajanje uz istine, koje nam je Bog dao, mora biti tako stalno i čvrsto, da bi radije umrli, nego li se Boga i Njegova zakona odrekli. Sve je to dar Božji. Mi moramo moliti Gospodina za taj dar — dar svete vjere.

Potpora naše vjere jest nada. Ona izvire iz vjere. Mi vjerujemo Riječi Božjoj. Bog nam daje vjeru. Daje nam zakone — svoje zapovijedi — kako ćemo živjeti po vjeri. Za nagradu za izvršenje Njegovih zapovijedi obećaje nam život vječni. Što je život vječni? Sveti Ivan veli: „A ovo je život vječni, da upoznadu tebe, jedinoga Boga istinitoga i koga si poslao Isusa Krista." Dakle naša nada jest život vječni.

Iz vjere i nade nužno slijedi ljubav. Ona je zapravo veza između vjere i nade. U što čovjek vjeruje, u to se i nada, a to i ljubi. Ljubav zapravo daje pravu vrijednost vjeri i nadi. Sveti Pavao ovako piše o ljubavi: „Kad bih jezike ljudske i anđeoske govorio, a ljubavi ne bih imao, bio bih kao mjed, koja ječi, i praporac, koji zveči. Kad bih imao proroštvo i znao sve tajne i sve znanje, i kad bih imao svu vjeru, da bih i gore premještao, a ljubavi ne bih imao, bio bih ništa. I kad bih razdijelio sve imanje svoje, i kad bih predao tijelo svoje, da se sažeže, a ljubavi ne bih imao, ništa mi ne bi koristilo." Goruća ljubav od nas traži Gospodina. Ta se ljubav očituje u ljubavi prema bližnjemu. Nema ljubavi u sebi onaj, koji ne podnosi strpljivo uvrede i slaboće bližnjega, nego ga odmah osuđuje i sablažnjuje se nad bratom svojim. Nema prave ljubavi onaj u sebi, koji za svaki čin, što ga učini, traži zahvalu. Nema iskrene ljubavi u sebi onaj, koji ističe svoj uspjeh, što ga je možda gdje imao. Nema čiste ljubavi ni onaj, koji se ponosi prirodnim darovima svojim (različitim sposobnostima) i prezire bližnjega svoga. Nema Božje ljubavi u sebi ni onaj, koji vidi sve mane na bližnjemu i otkriva ih, a svoje skriva i ne misli na njih. Lijepo veli apostol Ivan: „Djeco! Ne ljubimo riječju ni jezikom, nego djelom i istinom... tko reče: ljubim Boga, a mrzi na brata svojega, laža je; jer tko ne ljubi brata svoga, kojega vidi, kako može ljubiti Boga, koga ne vidi?" Kakva treba da je ljubav, veli apostol Pavao: „Ljubav je strpljiva, dobrostiva, ljubav ne zavidi, ljubav se ne hvasta, ne nadima se, ne čini, što je nepristojno, ne traži svoje, ne razdražuje se, ne misli o zlu; ne raduje se nepravdi, a raduje se istini, sve podnosi, sve vjeruje, svemu se nada, sve trpi."

Molimo se, predragi, Gospodinu, neka umnoži našu vjeru, učvrsti ufanje i usavrši ljubav, e da budemo što sličniji Njemu, koji će doći u srca naša...

Zajednička molitva izvine se iz njihovih srdaca i poleti prema Gospodinu. Zatim su se izljubili. Dali su si cjelov mira. Znak bratske ljubavi. Pokajali su se za grijehe svoje. Pristupali su stolu Gospodnjemu. U svoje smrtno tijelo primili su Tijelo Isusovo...

Juraj se zavukao u pozadinu. Svijetla skoro ništa tu nema. Glavu si je obuhvatio rukama. Zadubio se u molitvu. Njegova duša roni u tajnama Euharistije...

— Gospode, kako je neizmjerno Milosrđe Tvoje! Došao si s neba na zemlju. Uzeo si na sebe smrtno, prolazno ljudsko tijelo. Umro si za nas. Strašnom smrću na križu žrtvuješ sebe, Bogu Ocu, za naše grijehe. No to nije bilo dosta. Tvoja ljubav ide još dalje. Daješ nam vidljivi znak vjere — sebe sama pod prilikama kruha i vina.

Eto, Gospodine, ja te sada nosim u tijelu svome. Ti si se sjedinio sa mnom u jedan duh. Pravo veli apostol naroda Pavao: „Ne živim više ja, nego živi u meni Krist."

Da, Gospodine, Ti živiš u meni. Bog moj i ja — smrtan čovjek — jedan smo duh.

On nas ljubi. On nam se predaje kao hrana i stapa se s nama u jedno po Pričesti...

Gospode, daj da barem nešto učinim za slavu Tvoju! Daj da Te hvalim i ljubim do vijeka... Ne samo ja. Svi ljudi. Sva stvorenja neka Te slave i veličaju.

Progoni još traju. Braća plaču. Neprijatelji se vesele. Krv se kršćanska prolijeva na sve strane... Ja stojim skrštenih ruku. Što sam učinio za Tebe i Tvoje vjerne? Ništa. Što mi valja činiti? Zar ne bih mogao i ja trpjeti po Milosti Tvojoj za proslavu Imena Tvoga?...

— Trpjet ćeš. Ne boj se, sine moj! — začuje Juraj glas u duši.

— Znam, što mi valja činiti! Idem caru i branit ću Crkvu — Tvoju zaručnicu.

Karlo Ivančić.

(Nastavlja se.)

ZAHVALNICE NAŠOJ DRAGOJ GOSPI

Sam Bog znade da je tako... Kako?... Cijeli život žderala je ljudska zloba pošteno nam lice, a sad gle. hoće i bolest... Što je to?... Preko noći od dana sv. Stjepana mučenika 1933, — pojavila se neka bolest na mome licu. Liječnik reče — da moram u bolnicu „pa da će tamo nova koža da poraste..." Otišla sam — al ne u bolnicu... Nego što?... Sjetim se čudesna Lurda — i — Gospine Bernardice — netom proglašene svetom... stanem je dnevno mnogo zazivati: Bernardice, Bernardice, pošalji mi pomoć iz Lurda... Skini bolest s moga lica... I gle — za tri dana nestalo je nemile bolesti...

Zato se javno zahvaljujem Tebi o sveta Bernardice — i — nebeskoj Lurdskoj Gospi za dobivenu milost....

Samo zovi Gospu Lurdsku, zovi —
Bernardicu svetu zazovi...
odmah će tebi da nestaju bolovi...

Zagreb, svibnja 1934. **Zlata Šufflay.**

Premilostivoj Gospi Lurdskoj na velikoj milosti zahvaljuje iz sveg srca.

Zagreb, 20. srpnja 1934. **O. Mihajlović.**

Zahvaljujem se Majci Božjoj Lurdskoj na mnogim primljenim milostima, moleći je, da mi nadalje svojim svetim zagovorom kod Boga ishodi jakost vjere i mir duše moje.

Zagreb, 14. srpnja 1934. **Marija Dapčić.**

Po zagovoru Majke Božje Lurdske uspjelo je liječnicima izliječiti našu teško oboljelu unučicu. Iskreno zahvaljujemo našoj Majci dobrog savjeta.

Zagreb, 2. srpnja 1934. **Obitelj Drnić.**

Najponiznije se zahvaljujem dragoj Majci Mariji Lurdskoj, koja je uslišala moju molitvu i milostivo mi pružila svoju pomoć u jednoj potrebi.

Zagreb, 4. srpnja 1934. **Ljubica Strepački.**

Zahvaljujem Majci Božjoj Lurdskoj na milostima duševnim i tjelesnim i šaljem svoj doprinos za njezino Svetište.

Varaždin, 15. ožujka 1934. **Ljuboslava Mlinarić.**

Zahvaljujem Majci Božjoj Lurdskoj na isprošenoj milosti. Isto tako božanskome Srcu Isusovu i sv. Josipu. Za podizanje hrama Majci Božjoj Lurdskoj darujem mali darak.

Zagreb, 16. lipnja 1934. **M. S.**

Presvetom Srcu i Majci Božjoj Lurdskoj zahvaljujem, što su ozdravile od vrlo teške bolesti dvije mile mi osobe. U znak hvale prilažem dar za gradnju crkve Majke Božje Lurdske.

Zagreb, 19. lipnja 1934. **St. Bartolac.**

Zahvaljujem Majci Božjoj Lurdskoj za dobivenu milost.

Podgrađe (kod Nijemaca), 13. lipnja 1934. **Pavka Marjanović.**

Zahvaljujem sv. Antunu za isprošenu milost.

Podgrađe (Nijemci), 13. lipnja 1934. **Špionjak Ivan.**

Javno zahvaljujem Majci Božjoj Lurdskoj, presv. Srcu Isusovu, sv. Tereziji, sv. Josipu, sv. Antunu i sv. Franji na primljenim milostima.

Vlastelinstvo grofa Eltza, 11. svibnja 1934. **Petar Jurković.**

Iz svega srca zahvaljujem Majci Božjoj Lurdskoj na primljenim milostima, kojoj se i unapred preporučam. Prilažem dar za gradnju njezina Svetišta.

Zagreb, 4. lipnja 1934. **V. S.** *majka.*

Zahvaljujem se Bogu, Majci Božjoj Lurdskoj i Majci Božjoj Bistričkoj na ukazanoj milosti i poklanjam za gradnju Svetišta Majke Božje Lurdske u Zagrebu malen darak.

Uljanik, na Duhove 1934. **M. V.**

Zahvaljujem Majci Božjoj Lurdskoj na primljenoj milosti i unapred se preporučam Njezinom moćnom zagovoru. Poklanjam za gradnju Njezinog Svetišta Din 50.—.

Zagreb, 2. lipnja 1934. **V. Š.**

U teškoj bolesti mi Majka Božja Lurdska pomogla. Iz zahvalnosti šaljem za Svetište Gospe Lurdske odnosno za gradnju zavjetnog Svetišta svoj dar.

Zagreb, 12. srpnja 1934. **R. S.**

Zahvaljujem Majci Božjoj Lurdskoj na primljenoj milosti.

Zagreb, 12. srpnja 1934. **Marijana Reizer.**

Majci Božjoj Lurdskoj i sv. Josipu hvala za primljene milosti, pa se preporučam i dalje Njihovu zagovoru i moćnoj zaštiti.

Lovinac, 6. srpnja 1934. **Tomljenović Milica.**

Zahvaljujem dragoj Gospi za milost nenadnog ozdravljenja kao i za pomoći u svim životnim potrebama.

Sarajevo, 4. srpnja 1934. **Žesta Ela.**

Zahvaljujem presv. Srcu, Majci Božjoj Lurdskoj, sv. Josipu i sv. Antunu za milost ozdravljenja kćeri.

Sisak, 27. lipnja 1934. **Uzelac Roza.**

Majci Božjoj sv. Krunice, Kraljici svibnja i sv. Antunu zahvaljujem za primljene milosti te se i nadalje njihovoj zaštiti preporučam.

Zadar, 4. srpnja 1934. **Mena K.**

Milodari za gradnju Hrvatskog Zavjetnog Svetišta Majke Božje Lurdske

PAZI KAD ŠALJEŠ NOVAC! Sve uplate za Svetište šalju se samo čekom Svetišta broj 32.153 ili poštanskom uputnicom izravno na adresu: Hrvatsko Zavjetno Svetište Majke Božje Lurdske, Zagreb, Vrbanićeva 13. Naznačite uvijek u koju svrhu šaljete novac (za gradnju Svetišta, za svete Mise, za zastavu, za lurdsku vodu, sličice itd.).

Svi, koji bilo kako doprinose za izgradnju Svetišta, postaju dionici svetih Misa i svih molitava, koje se za dobročinitelje izgovaraju u Svetištu.

MJESEČNI DOPRINOSI.

ZAGREB:

Po Din 50: Dr Franjo Zagoda, Obitelj Vasić, Dr Janko Šimrak, Dapčić Marija, Handler Helena. — **Po Din 30:** Živković dr Andrija, Grahovac Terezija, Mavrić Josip. — **Po Din 20:** Polegeg Karolina, Kaptol. Pogreb. Društvo, Magdić Zora, Neidhard Olga, Obitelj Badaj, Obitelj Sayer, Obitelj Kovač, Mandić Kristina, Kosina Josipa, Maurović Ana, Ribar Jelka, Mornar Roza, Prarić min. Stjepan, Horvat Cecilija, Šeratnik Marija, Preskar Maks, Tomac Danica, Stožir Ivo, Krnic Anka. — **Po Din 15:** Popović Marija, Marohnić Uršula, Obitelj Šantok, Vuksan Franciska, — **Po 10 Din:** Popović Franjo, Zergollern Ružica, Bogović Milka, Ljevačić Elza, Kornitzer Zora, Malivuk Mandica, Bruišak Viktor, Prelog Margareta, Humski Josip, Pogorelec Iva, Petroci Josip, Obitelj dr Lutilsky, Obitelj B. Bačić, dr Feodor Čačić, Knežević Slava, Turk Pepica, Kaić Klara, Markotić Stj., Kossar Sofija, Balzano Alfred, Kramer Rezika, Zlomislić

Ivka, Brlić Ladislav, Obitelj Paszovsky, Obitelj Hančević, Brajević Lea, Obitelj Muršec, Obitelj Leventić, Klemenc Dr Marija, Rukavina Eva, Obitelj Gruber, Obitelj Klobučar, Bach Marija, Logarić Antonija, Lojen Đuro, Valpotić Barica, Najger Antonija, Obitelj Butković, Petrušić Berislav, Obitelj dr Balogh, Pevec Ivo, Obitelj Vidović, Gentzkowa Antonija, Šmarić G., Kuzmić Ljubica, Obitelj Lipnjak, Obitelj Škunca, Rukavina Ida, Senjanec Anđela, Obitelj Buić, Kostrenčić Mira i Vera, Sugović Ferdo, Lopašić Fanika, Marković Anđela, Mikić Ada, M. S., Valpotić Barica, Bertorić Marija, Košćal Jelka, Ribar Gizela 20 Din za 2 mjeseca. Ribar Vida, Golubić Marija, Hrženjak Anastazija, Welfel Mila, Ptičak Hermina, Dović Rozalija, Sukno prof. Marija, Siketić Josip, Mandić Katica, Rajffl Ivana, Magdić Petar, Žganjer Adela, Meisgeier Dragutin, Gorišek Alojzija, Rittig Laura, Prazmika Ivana, Bašić Anka, Razum Stjepan, Hel Slava, Gottlieb Karlo, Balešić Josipa, Martinić Anka, Vlč. Benčić Vjekoslav, Dušak Danica, Devčić Antonija, Darapi Barica, Kolar Slava, Huzek Josipa, Šimunić Marija, Kinčić Matilda, Vrabec Sidonija, Kvaternik Jelena, Urbas Franka, Kraljić Jelena, Horvat Regina, Bencon Petar, Koščica Anka, Tkalčić Krešimir, Horvat Martin, Horvat Mijo, Kuštreba Anka, Cvitković Josipa, Mikša Alojzija, Trbojević Evica, Marjanović Felicija, Krapec Franciska, Kostanjevac Bepica, Tomažić Fanika, Graovac Marija, German Franjo, Ujević prof. Mate i Marija, Petrinjak Stjepan, Mayer Franjka, Miškan Stjepan, Marić Katica, Valjak Gabro, Korošec Krista, Zebić Nikola, Etuš Franjka, Bačić Marija, Ninčević Cilika, Rapalost Marica, Horvat Ružica, Vragović Evica, Koščević Jelka, Kovačić Pavla, Sikole Leni, Trbušić Evica, Martinović Josip, Šparić Eva, Plečko Stjepan, Kosina Josipa, Bilan Antonija, do srpnja 1935. Din 120, Humski Ivka za 2 mjeseca Din 20, Obitelj Vasić. — **Po Din** 5: Buble Franko, Prpić Antonija, Kolak Marica, Jakopec Josefina, Tkalac Jakica, Milanković Marica, Sobak Sofija, Hlavaty Marica, Heiligstein Zlata, Lukarović Krešimir, Selestin Ljubica, Frančišković Ivka, Milas Marko, Mikulić Ivo, Andrić Agata, Kuruc Jelka, Willack Maks, Kovačić Johana, Trinajstić Milovan, Tomašec Marija, Nesler Ana, Rupčić Ivan, Marović Antonija, Galić Dragica, Dupelj Željko, Holand Helena, Hlupy Ljudevit, Oković Marijana, Pavlović Antun, Dokozić Julija, Borić Rezika, Placer Terezija, Galić Ivica, Sviben Anka, Vušak Helena, Vušak Nikola, Stunić Emilija, Berek Zlata, Vušak Ivka, Čop Katarina, Galić Dragica, Jordanić Anka, Pavlović Anton, Karšin Barbara - Marija, Kripić Kristina, Godek Marija, Barač ud. Marija, Tus Ljubica, Ždrilić Krsto, Omerzo Albin, Ciglenet Ivana, Filipančić Antonija, Schmidt Marija, Suzak Nikola, Nagy Aurelija, Grgičević Julijana, Jagić Katica, Jančiković Olga, Radonić Ernanija, Nolani Štefanija, Ulčnik Antonija, Čohan Rozalija, Kvaternik Franciska, Brečko Anđela, Iverović Marija, Egi Marija, Velcetić Ljudevit, Justin Ivanka, Schwarz Antonija, Kolić Terezija, Majcen Liza, Krizman Matilda, Paškutin Josip, Marijančić Ivan, Novak Anka, Zimmer Josipa, Vjjčić Milutin, Reven Anka, Halajuja Mara, Kuzmić Dragutin, Fabjanić Šimun, Šmit Dragutin, Erceg Franjo, Klobučar Ljubica, Gjungjenac Olga, Kovačić Adela, Mikić Ruža, Kraljić Josip, Suličan Katica, Keser Antonija, Gredičak Marija, Jazbinšek Anka, Krolić Sofija, Čanjevac Josipa, Balenović Paula, Prinčić Marija, Klobučar Anka, Maričić Helena, Vitko Anastazija, Aželj Danica, Furst Zora, Naglić Milka, Dragulić Julijana, Prelog Eugen, Kovačević Fanika, Zajc Gilip, Filipčić Marija, Staršek Štefa, Filipčić Martin, Filipčić Jelka, Janković Apolonija, Ovčariček Anica, Kostanjšek Ida, Pinter Dragica, Radošević Anka, Erhoga Nevenka, Gašpert Mika, Cerovski Katica, Lojen Katarina, Biškup Marija, Heimberg Lj., Lončarić K., Krajesi P., Jelačić R. Jurić Stj., Val Štefica, Milanković M., Čohan R.

NOVI MJESEČNI DOPRINOSI.

ZAGREB:

Po Din 20: Balić Ljubica. — **Po Din** 10: Mates Antun, Bilan Ivan, Kohot Kata, Kalany Mihovil, Sečak Mijo, Drobni Marija, Otorepec Jerka, Košutić Rezika, Pichler Danica, Jurišnik Marija, Abjanić Marija, Martini Ana, Tomaš Roza, Kosina Josipa. — **Po Din** 5: Kozelj Josip, Nikšić Ana, Šošta Vladimir, Fridrich Magda, Levak Stjepan, Ferković Franjo, Špeljak Katica, Šuna Katarina, Sušan Franjo, Novak Milka, Frčko Slavica, Vinković Lina, Spiller Dominik, Gredičak Mato, Babić Dušan, Marušić Ivan, Šimek Antun, Srbljanović Martin, Miletić Hinko, Biškup Josip, Fabjanić Šimun, Vitko Anastazija, Laborec Ružica, Beleznaj Silvija, Strojar Marija, Puhović Kata, Posavec Veronika, Železnik Ivka, Genšić Evica, Frančišković Ivka, Tonšetić Franjo, Štajner Štefa, Omerzo Albina, Combaj Vida, Pajnić Micika, Fijan Rezika, Majnarić Slava, Miletić Zdenka, Knick Ludvika, Turzan Jelka. Hršak Apolonija, Volović Ruža, Petro Marijan, Fuchs Ljudevit, Radović Ana i Marija, Mayer Ivan, Mosten Ana, Grgurić Jelena, Puklan Ivan, Grilec Slavica, Ferenčak Ante, Filipčić Edvrd, Klaić Antonija, Magdalenić Marija, Ivanković Ana, Živković Julija, Majstorović Klara, Klemenčić Rezika, Winterhalter Marija, Poštar Otilija, Šubić Dragutin, Jakopčić Anka, Odavić Josip, Detelić A., Plivelić Draga, Šmit Gabrijel, Hotković Stjepan, Barta Josip, Tonšetić Franjo, Vitik Ivan, Budak Katica, Hink Beta, Hink Micika, Težak Josipa, Prebeg Milica, Jakčin Natalija, Knupleš Albert, Znika Cecilija, Veselko dr Otmar, Sestre Grunvald, Dolovčak Josipa, Šeper Vjekoslav, Fischer Rudolf, Schoffer Zdenka, Gaj Ljudevit, Budak Katarina, Rižel Marija, Kolander Mila, Blažičević Kažimir, Božičević Katarina, Odavić Apolonija, Križanić Terezija, Grdan Katarina, Miletić Hinko, Uljak Josipa, Hahn Jelena, Školniković Jelena, Puhović Kata, Vihnal Judita, Kusar Marija, Dormikal Ivan, Miketić Josip, Koštenjak Pavao, Klobučar Ljubica, Šestić Gabrijela, Batistić Terezija, Janda dr Krunoslav, Kovačić Silvija, Canaki Franjo, Jakulić Katica, Kollar Eda, Maček Ana, Kovač Marija, Bredišćak Anka, Gospodnetić Marija, Tomić Filip, Wolf Vilma, Grašić Marija, Matković Marija, Karlić Franjo, Varga Klara, Zmrzlikar Vjera, Reiser Klotilda, German Marija, Aljinko Katarina, Heneberg Paulina, Domitrović Jure, Ivšek Rezika, Sertić Marica, Gluck Amalija, Balažić Andrija, Meraba Marija, Meštrović Roza, Šinek Antun, Kokot Kata, Plavetić Katarina, Planinac Franjo, Karapandi Tereza, Bićanić Stjepan, Boršoš Anica, Jerkal Ana, Markulin Miljenko, Perković Marija, Tomičić Marija, Bakić Ivan, Roca Eduard, Dobrovčak Adela, Freissmann Terezija, Kust Živko, Fišter Marija, Mlinarić Valerija, Mlinarić Anka, Škurgena Rok, Zenčak Venceslav, Odak Mare, Posavec Jelka, Vrućina Zora, za 7 mjeseci 35 Din., Vručina Jozefina za 6 mjeseci 30 Din., Pećnjak Marija za 3 mjeseca Din 15, Moslavac V. za 4 mjeseca Din 10.

MJESEČNI DOPRINOSI

POKRAJINA:

Brod na Savi: Tumković L. i R. 10. — **Cerje Tužno:** Mihalić A. 10. — **Duga Resa:** Polović Kata 10. — **Đurđevac:** Kovačić Nikola 100. — **Jastrebarsko:** Brestić Albrecht. — **Karlobag:** Bačić Marija 10. — **Kloštar:** Rujnić Petar 20. — **Kostajnica:** Fröhlich A. 10. — **Irig:** Karalić Ružica i

Mara 10. — **Nedelišće:** Kodela M. 5. — **Plavno:** S. Sivoš 10. — **Požega** (slav.): Rajković M. 20. — **Travnik:** Zec Cesarija 20. — **Sarajevo:** Novaković Milica 10. — **Šemovec:** Dukarić Mijo 10. — **Varaždin:** Frischbach H. 10, Suppan O. 5, Kocberl J. 5, Mesek E. 5, Suppan K. 5, Marciuš A. 5. — **Vel. Gorica:** Demerec Lj. 20, Toth A. 5, Leber B. 5, **Ruski Krstur:** Hranilović Z. 20. — **Ruska parokija (Kucura):** Abodić M. 100. — **Sarajevo:** Presv. Hadrović Stjepan 50. — **Samobor:** Dr Đ. Leušić 50, Ob telj Doljandi 20, Bahovec M. 20, Lang K. 20, Po Din 5: Abramović Ivo, Jurinjak Aurelija, Mihalinac Anka, Barbić J., Kleščić, Horvati V., Vugrinec M., Čitarović, E., Šesta M., Vagner, Magdić J., Lesjak D., — **Selnik:** Kain J. 50, Čč. SS. Maloga Isusa, Mavrić Đ., Filipac J.; po Din 10.: Juranović B., Brenešek I., Perše J., Cizil A., Wiesmagt, Fadljević M., Jelinek M., M. T., Mogut M., dr A. Anger, Čeč M., Tešma M., Marmaroš A., Obitelj Vagner, Urli D., Falčić F., Stančić F., Presečki M., Jurinić Z., Tonšetić A., Dulčić A., Šeptić J., Sunec. — **Senj:** Golik A. 50. — **Sibinj:** Sneperger M. 10. — **Silba:** Matulina P. 10. — **Sisak:** Uzelac Roza 25. — **Starčevo:** Stipetić N. 10. — **Studena (Teslić):** Prpić M. 20. — **Sušak:** Bukovec Ana 10, Fadiga Marija 50. — **Štitar:** Kalenić E. 5. — **Trnovec:** Panić K. 16. — **Uljanik:** M. V. 10 (u zahvalu). — **Varaždin:** Šmit Marija 50, Zemljak Amalija 50 (u zahvalu za mnoge primljene milosti), Jagatić Katarina i Zora 30. — **Velika Gorica:** Klafurić T. 10. — **Visočani (kod Stona):** Dender M. 13. — **Vukovar:** Rus Katica 10. — **Vinkovci:** Masni Ivan 10. **Brezovljani:** A. Ivanović. — **Zenica:** Šumiga M 30 (uz zahvalu za primljenu milost). — **Sisak:** Franjo Merzer 100. — **Sarajevo:** Anka Bošnjak 10, Ela Žestić 20, Vanda Hrčak 100.— **Subotica:** Sudarević Janja 20, Klara Kujundžić 20. — **Cerje Tužno:** Gjurman Blaž 20. — **Viljevo:** Rimokatolički župski ured 10. — **Osijek:** Tomica Hudovski 20. — **Tompojevci:** Jakob Petričević 10. — **Jelenje:** Brnabić Josip Brnaba 20. — **Jamena:** Emilija Weigelt 10. — **Topolovac:** Stevo Blažeković 10. — **Sibinj:** Šneperger Marija 10. — **Netretić:** Klepac Maksa 100. — **Nedelišće:** Boj Roza 10. — **Babinac:** Franjo Nemet 12. — **Split:** Laura Chirighin 20, Matović Marija 10. — **Zlatar:** Franjo Hleb 54. — **Studena Blatnica:** Marica Prpić 10.

INOZEMSTVO:

Ashland, Wisc., 1 Dolar: Francisković Uršula. — **Chippuva, Buffalo, N. Y.:** Trebotić Mary 1 dolar. — **Benoit Wisc.:** Krizan Steve 1½ dolar.

ZAHVALJUJU MAJCI BOŽJOJ LURDSKOJ:

Varaždin: Zemljak Marija (za mnoge primljene milosti). — **Zagreb:** Franz Vladimir, za odlično položeni inžinjerski ispit.

PREPORUČUJU SE U MOLITVE:

Rateče na Gor.: Jegotov Evelina, za posebnu milost. — **Dubrovnik:** Jovan T.: obitelj. — **Boka Kotorska:** Obitelj Marije C.: sebe i svoju kćerku. — **Crested, Butte:** Fisher Antonija: svoju obitelj. — **Zadar:** Mina K.: sebe. — **Zagreb:** Markotić Vjekoslava. — **Bijela:** Micika I.: za namještenje. — **Babinac:** Nemet Franjo: obitelj. — **Obrijež:** Agneza Lončarević, sebe i obitelj. — **Prelog:** Škoda Klara. — **Zagreb:** Hribar Katica: potrebe svoje obitelji. — **Zenica:** Šumiga Martin, za zdravlje. — **Ivankovo:** Krauth Anica, za ozdravljenje.

ZA ZASTAVU MAJKE BOŽJE LURDSKE:

Klaužer Anton Din 50, Butković Josip 5 Din.

ZA KRUH SV. ANTE:

Sakupljeno u kutiji u Svetištu u lipnju 612 Din. Fisher Antonija iz Crested, Butte, Col. 1 dolar.

ZA SVETE MISE U SVETIŠTU:

Kollenz ud. File, Risan, 20 Din; Fisher Antonija, Crested, Butte 1 dolar; Žepek Fani, Celje, 40 Din; Trebotić Mary, Chippura, Buffalo 1 dolar. (Slijedi.).

UPOZORENJE PRIJATELJIMA SVETIŠTA.

Budući je ovaj mjesec nadošlo mnogo zahvalnica, a s objelodanjivanjem doprinosa nalazimo se u velikom zaostatku, bili smo prisiljeni, da ovaj put izostavimo sve ostalo gradivo, koje se odnosi na Svetište. Molimo, da to bude uvaženo.

Uprava Svetišta.

POVJERENICI:

Vlastelinstvo Ovčara kod Vukovara — Jurković Petar: Din 120.56. Doprinijeli su: Po Din 10: Jurković Petar, Obitelj Meho, Lendjel Đuro; po Din 5: Rohač J., Bajči, Kulik, Paukas A., Bajci, ob. Viener, Varga, Klenjereš, Djerkeš, Hatala, Gora, Tarakaš; po Din 6: Zatim po Din 3: Almaš, Kunst, N. N., po 4.50 Din: Kenjereš; po Din 2: Sebeledi, Habijan, ml. Lendjel, Pelikan, Sekeraš, Lerner.

Sušak — Kontel Jelena: Din 45. Doprinijeli su: po Din 10: Bukovac Ana, Bukovac Ana, Kriutel Jelena, po Din 5: Nunković N., Svetić M., Kes J.

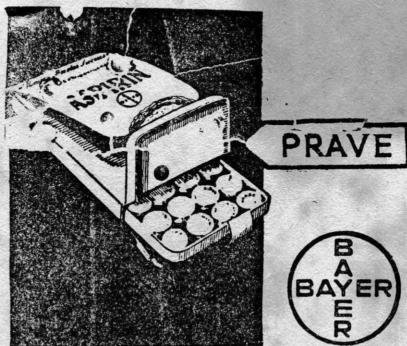
Varaždin — Strmšek Vika: Din 200. Iskaz u dojdućem broju.

Brnelići (Jelenje) — Brnelić Josip: Din 245. Iskaz u dojdućem broju.

Pleternica — Fris Terezija. Din 160. Doprinijeli su: Tedeško B. 10, Tedeško I. 10, Smoljanović M. 5, Lansky 5, Jelić E. 5, Babić F. 5, Grozdanić C. 5, Srebrenović A. 5, Kreiter T. 20, Ribičić 5, Purgarić Š. 5, Bauer 5, Lekić F. 5, Marinović 5, Tonković 5, Gažečnik A. 5, Nikolčić M. 5, Švabr Sl. 5, Frisch M. 5, Frisch M. 5, Frisch T. 15 (za 3 mjeseca), razni: Din 20.50.

Irig — Krvarić Josipa: Din 40. Doprinijeli: po Din 10: Erega N., Kazalić R. i M.; po Din 5: Erega N., Krvarić J., Benen J., razni: 5 Din.

Stari — Vicić Ivanka: Din 25.

ASPIRIN tablete imaju s jedne strane utisnut „Bayer-ov križ" a s druge strane ime „Aspirin 0.5".

ASPIRIN

Mala tableta sa velikim efektom.

Zastupstvo: »Jugefa« k. d., Zagreb.
Oglas registr. pod S. Br. 12.314 od 25. VI. 1934.

JERONIMSKI VJESNIK

KALENDAR „DANICA" za g. 1935. **već se svršava te će biti tiskan sredinom ovog mjeseca. Bit će bogat svakim zanimljivim sadržajem, a posebno će mnoge čitatelje obradovati, što uz velik broj poučnih članaka ima u novoj „Danici" više pripovijesti negoli prošlih godina. Treba da već sada svetojeronimski povjerenici upozore jeronimske članove, neka spreme** 10 **dinara i neka ne kupuju nikakav drugi kalendar nego baš „Danicu", jer za taj novac dobiju uz „Danicu" još dvije knjige, a ako kupe drugi kalendar, onda za taj novac dobiju samo kalendar. Zato jeronimski članovi treba da ostanu vjerni „Danici", jer tu imadu i veću vlastitu korist. A osim toga mora se priznati, da je „Danica" ipak i sadržajem najbolji kalendar za hrvatsko selo.**

KNJIŽICA O PAPI I HRVATIMA. Izišla je knjižica: „Što je Papa Hrvatima?" Napisao predsjednik Društva sv. Jeronima dr Ferdo Rožić. Lanjske su se godine po nekim hrvatskim krajevima širile knjižice, u kojima se pogrđivao Papa, kao da je tobože neprijatelj Hrvatima. Zato je Društvo sv. Jeronima od preuzv. g. nadbiskupa zagrebačkog bilo pozvano, da izda knjižicu na obranu Sv. Oca Pape, koji je najveći prijatelj sviju katoličkih naroda, pa tako i nas Hrvata katolika. Evo sada te knjižice. Treba da uđe u svaku našu katoličku kuću. Treba da začepi usta onima, koji mrze Papu, treba da rasvijetli pamet onima, koji viču na Papu a ne poznaju ga, a najviše treba ova knjižica da usplamti ljubav prema Namjesniku Kristovu u srcima sviju Hrvata katolika.

DAROVI ZA OLTAR KRALJICE HRVATA U JERUSALEMU.

Uz sadašnje darovatelje evo nam i novih, koji dadoše svoj dio za ovu svetu stvar: *Nadbiskupski Ordinarijat u Sarajevu* sabrao je 2536 Din 50 para, na kojem daru izričemo posebnu hvalu. Ivana Šojat iz Spaken Vorsha darovala je 1 dolar, Milka Prpić iz B. P. 20 Din, Magda Frančić iz B. 15 Din, Marko Prkačin Martinov iz D. 10 Din, Mara Mataga iz G. 10 dinara. (Radi premalog prostora donijet ćemo ostale darovatelje drugi put.). — **Ovog mjeseca,** t. j. 13. **kolovoza, slavi se spomen smrti Majke Božje. Najviše se taj spomen slavi na onom svetome mjestu, gdje je Gospa preminula. A na tome mjestu diže se u Jerusalemu prekrasna crkva, u kojoj ćemo i mi Hrvati jednu kapelicu urediti s oltarom u čast Gospe kao Kraljice Hrvata. U tu svrhu treba još dosta novčanih sredstava. Zato neka se baš ovog mjeseca svi hrvatski štovatelji Gospini posebnim darom spomenu i ovog oltara, kojim ćemo mi Hrvati prodičiti Gospu u Njenoj domovini.** Darovi se šalju na Odbor za gradnju jerusalemskog oltara Kraljice Hrvata, Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21. (Društvo sv. Jeronima.).

Prelazno doba djevojke je između

12 i 17 godina

To je doba kada svaka djevojka mora imati zdravu krv, zdrave i jake živce i izvrstan apetit

to daje:

Energin

za jačanje krvi, živaca i apetita.

„ENERGIN" dobiva se u svim apotekama. 1 boca od pola litre Din 35·— 3 velike boce Din 110·—, 6 velikih boca Din 220·— i 1 badava, 12 velikih boca Din 440·— i 2 badava. — Poštom šalje LABORATORIJ „ALGA", SUŠAK

Reg. S, Br. 3787 od 23. marta 1923.